

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

30 oktober 2008

ONTWERP VAN DECREET

**houdende instemming met het verdrag nr. 128
betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen,
en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967**

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	3
Voorontwerp van decreet	11
Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen	15
Advies van de Raad van State	19
Ontwerp van decreet	25
Bijlage: Verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage.....	29
– Nederlandse vertaling	31
– Engelse tekst	55

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Algemene inleiding

De Internationale Arbeidsorganisatie (IAO) werd opgericht in 1919 tijdens de Vredesconferentie van Versailles. De opdracht van de IAO bestaat in het verbeteren van de sociale toestand van de werkende bevolking en is gebaseerd op de overtuiging dat duurzame en universele vrede niet kan bestaan zonder sociale gerechtigheid. Het belangrijkste kenmerk van de IAO is haar tripartisme: de IAO is de enige internationale organisatie waarin werkgeversorganisaties, werknemersorganisaties en regeringen zetelen. De IAO telt 181 leden en heeft de klassieke structuur van een gespecialiseerde instelling van de Verenigde Naties (VN): een algemene vergadering (de Internationale Arbeidsconferentie), een beheerraad en een secretariaat (het Internationaal Arbeidsbureau).

Tot de belangrijkste activiteiten van de IAO behoren het vastleggen van internationale arbeidsnormen en het toezien op de implementatie van deze normen. De arbeidsnormen van de IAO nemen de vorm aan van conventies of aanbevelingen. De conventies zijn internationale verdragen, bindend voor de IAO-lidstaten die ze ratificeren. De aanbevelingen zijn niet-bindende instrumenten, bedoeld als richtlijnen voor het nationaal beleid. De IAO heeft reeds 188 conventies en 199 aanbevelingen aangenomen. Eind november 2007 had België 95 conventies geratificeerd. Daarvan zijn 76 conventies nog in werking.

2. Het doel van de instemming en de algemene draagwijdte van het verdrag

Op 29 juni 1967 werd in Genève het verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie.

Het verdrag is van toepassing op de uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen. Het herzielt de verdragen betreffende de ouderdomsverzekering, de invaliditeitsverzekering en de verzekering bij overlijden in de industrie en in de landbouw die in 1933 aangenomen werden.

Het verdrag schetst eerder een ruim kader en heeft geen wijzigingen in het Vlaams beleid tot gevolg. Het enige nieuwe beleidsaspect is het internationaal signaal dat gegeven wordt door het federale België via de ratificatie van het verdrag. Dit is niet onbelangrijk in het licht van het debat over de liberalisering van de wereldhandel.

3. Artikelsgewijze bespreking van het verdrag

Het verdrag bestaat uit 8 delen en een bijlage. Het telt 54 artikelen.

Deel I – Algemene bepalingen

Artikel 1 geeft een aantal begripsomschrijvingen. ‘Wetgeving’ of ‘wettelijke regeling’ wordt omschreven als wetten en reglementen, alsmede de statutaire bepalingen inzake sociale zekerheid. ‘Industriële inrichting’ is elke inrichting behorende tot volgende takken van economische bedrijvigheid: winning van bodemschatten, industrie, bouwbedrijf en openbare werken, elektriciteit-, gas- en watervoorziening, sanitaire diensten, vervoer, opslag van goederen en communicatie. Om als ‘kind’ beschouwd te worden geldt 15 jaar als maximumleeftijd. Onder bepaalde voorwaarden die in de nationale wetgeving vastgelegd zijn, kan de leeftijd die in aanmerking genomen wordt, hoger liggen. ‘(Niet-)contributieve uitkeringen’ zijn uitkeringen waarvan de toekenning al dan niet afhankelijk is van een directe geldelijke bijdrage van de beschermde personen of hun werkgever, of van het gedurende een zekere periode verrichten van arbeid.

Artikel 2 bepaalt dat elke lidstaat die partij is bij het verdrag, de delen I en VII moet toepassen samen met minstens één van de delen II, III en IV en de overeenkomstige bepalingen van de delen V en VI. In de akte van bekrachtiging moet de lidstaat aangeven van welke van de delen II tot en met IV hij de verplichtingen aanvaardt.

Volgens artikel 3 kan elke lidstaat die het verdrag bekrachtigd heeft, later aan de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau meedelen dat hij de verplichtingen die voortvloeien uit het verdrag ten aanzien van de delen II tot en met IV aanvaardt, voor zover hij die niet genoemd heeft in zijn akte van bekrachtiging. De aanvaarding van de verplichtingen wordt geacht integrerend deel uit te maken van de bekrachtiging.

Artikel 4 stelt dat elke lidstaat die op economisch gebied onvoldoende ontwikkeld is, een gemotiveerde verklaring bij de akte van bekrachtiging kan voegen waarin staat dat hij zich het recht voorbehoudt tot tijdelijke toepassing van afwijkende bepalingen die voorzien zijn in de artikelen 9.2, 13.2, 16.2 en 22.2. De lidstaat moet in de verslagen over de toepassing van het verdrag vermelden of de aangehaalde redenen nog bestaan of dat hij afziet van zijn recht tot toepassing van de betrokken afwijkende bepaling. Als de omstandigheden het toelaten, moet de lidstaat die een verklaring afgelegd heeft, het aantal beschermde loontrekkenden verhogen.

In artikel 5 staat dat elke lidstaat zich ervan moet vergewissen dat het percentage van beschermde groepen ten opzichte van de loontrekkenden of de economisch actieve bevolking, bereikt is wanneer hij op grond van één van de delen II tot en met IV bepaalde groepen moet beschermen die minstens een bepaald percentage van de loontrekkenden of de economisch actieve bevolking vertegenwoordigen.

Artikel 6 bepaalt dat voor de toepassing van de delen II tot en met IV van het verdrag, een lidstaat rekening kan houden met de bescherming die voortvloeit uit verzekeringen die krachtens zijn wetgeving niet verplicht zijn voor de beschermde personen.

Deel II – Uitkeringen bij invaliditeit

Volgens artikel 7 moet elke lidstaat aan de beschermde personen uitkeringen bij invaliditeit waarborgen.

Artikel 8 stelt dat de verzekerde eventualiteit de ongeschiktheid om enige beroepsmatige arbeid in bepaalde mate te verrichten, moet omvatten.

Volgens artikel 9 zijn volgende personen beschermd:

- alle loontrekkenden, met inbegrip van de leerlingen;
- voorgeschreven groepen die ten minste 75% uitmaken van de actieve bevolking;
- alle ingezetenen of de ingezetenen van wie de inkomsten de grenzen die bepaald zijn in artikel 28, niet overschrijden.

Als een verklaring afgelegd werd, worden als beschermde personen beschouwd:

- de voorgeschreven groepen loontrekkenden die ten minste 25% van het totaal aantal loontrekkenden vertegenwoordigen;
- de voorgeschreven groepen loontrekkenden in industriële ondernemingen die ten minste 50% van het totaal aantal loontrekkenden in die sector betekenen.

Artikel 10 bepaalt dat de uitkering moet verleend worden in de vorm van een periodieke betaling die overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 26, 27 of 28 berekend wordt.

Artikel 11 bepaalt dat de uitkering moet gewaarborgd worden aan:

- een beschermde persoon die voorafgaand een bepaalde wachttijd vervuld heeft;
- een beschermde persoon die een wachttijd van drie jaar van premiebetaling vervuld heeft en voor wie tijdens zijn of haar actieve loopbaan voldoende premies betaald zijn.

Wanneer de toekenning van een invaliditeitsuitkering afhankelijk is van een minimumperiode van premiebetaling, arbeid of wonen, moet aan bovenvermelde personen een verminderde uitkering gewaarborgd worden.

Artikel 12 stelt dat de uitkering moet verleend worden tijdens de ganse duur van de eventualiteit of tot het ogenblik dat ze vervangen wordt door een ouderdomsuitkering.

Artikel 13 bepaalt dat elke lidstaat moet voorzien in revalidatiediensten en dat hij maatregelen moet treffen om de plaatsing van mindervaliden in een geschikte werkkring te vergemakkelijken.

Deel III – Ouderdomsuitkeringen

Volgens artikel 14 moet elke lidstaat aan de beschermde personen ouderdomsuitkeringen waarborgen.

Artikel 15 handelt over de leeftijd vanaf dewelke de beschermde personen recht hebben op een uitkering. Die voorgeschreven leeftijd mag niet hoger liggen dan 65 jaar, maar de overheid mag een hogere leeftijd voorschrijven als de demografische, economische en sociale omstandigheden dat rechtvaardigen. Voor

personen die zwaar of ongezond werk verricht hebben, moet die leeftijd onder voorgeschreven voorwaarden verlaagd worden.

Artikel 16 geeft aan welke de beschermde personen zijn. Het betreft dezelfde personen die vermeld zijn in artikel 9.

Artikel 17 bepaalt dat de uitkering moet berekend worden volgens de bepalingen van de artikelen 26, 27 of 28.

Artikel 18 bepaalt aan wie de uitkering moet gewaarborgd worden. Hier kan verwezen worden naar artikel 11.

Artikel 19 stelt dat de uitkering moet verleend worden tijdens de ganse duur van de eventualiteit.

Deel IV – Uitkeringen aan nagelaten betrekkingen

Volgens artikel 20 moet elke lidstaat aan de beschermde personen een uitkering aan nagelaten betrekkingen waarborgen.

In artikel 21 staat dat de verzekerde eventualiteit het verlies van bestaansmiddelen door de weduwe of de kinderen ten gevolge van het overlijden van hun kostwinner, moet omvatten. Eventueel kan het recht van een weduwe op een uitkering afhankelijk gesteld worden van haar leeftijd. Die leeftijdsvoorwaarde mag niet gesteld worden wanneer de weduwe mindervalide is of wanneer zij een kind van de overledene ten laste heeft; voor een weduwe zonder kinderen kan een minimumduur van het huwelijk vereist worden.

De beschermde personen zijn volgens artikel 22 de echtgenote of de weduwe en de kinderen en andere personen die door de nationale wetgeving als ten laste beschouwd worden van de kostwinner.

Artikel 23 bepaalt dat de uitkeringen berekend worden volgens de bepalingen van de artikelen 26, 27 of 28.

Artikel 24 bepaalt aan wie de uitkering moet gewaarborgd worden.

Artikel 25 stelt dat de uitkering moet verleend worden tijdens de ganse duur van de eventualiteit.

Deel V – Berekening van periodieke betalingen

Volgens artikel 26 moet het bedrag van de uitkering vermeerderd met de verstrekte kinderbijslag, zodanig

zijn dat het voor de modelgerechtigde ten minste gelijk is aan het in de bijgevoegde tabel genoemde percentage van de vroegere inkomsten uit arbeid van de gerechtigde of van zijn kostwinner en van het bedrag van de kinderbijslag verstrekt aan een beschermde persoon die dezelfde gezinslasten heeft als de modelgerechtigde. De vroegere inkomsten uit arbeid van de gerechtigde of van zijn kostwinner worden overeenkomstig voorgeschreven regels berekend. Het bedrag van de uitkering of het arbeidsinkomen kan aan een maximum gebonden worden.

In artikel 27 staat dat het bedrag van de uitkering, vermeerderd met de kinderbijslag, zodanig moet zijn dat het voor de modelgerechtigde ten minste gelijk is aan het in de tabel voor desbetreffende feiten aangegeven percentage van het loon van een volwassen ongeschoolde mannelijke werknemer, vermeerderd met de kinderbijslag. Voor de andere gerechtigden wordt de uitkering zodanig vastgesteld dat ze in een redelijke verhouding staat tot die van de modelgerechtigde.

Artikel 28 bepaalt dat het bedrag van de uitkering moet vastgesteld worden naar een voorgeschreven tarief of naar een tarief, vastgesteld door de bevoegde overheidsdienst. Het bedrag kan slechts verminderd worden in de mate waarin de overige inkomsten van het gezin een vastgesteld aanzienlijk bedrag overschrijden. Het bedrag van de uitkering en de overige inkomsten moeten voldoende zijn om gezonde en passende levensvoorwaarden te verzekeren.

Artikel 29 stelt dat het bedrag van de uitkering herzien wordt na duidelijke wijzigingen in het algemeen loonpeil of in de kosten van levensonderhoud.

Bij deel V is een tabel gevoegd waarin voor de drie uitkeringen de modelgerechtigde wordt omschreven en het percentage van het loon van een volwassen ongeschoolde arbeider staat.

Deel VI – Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 30 stelt dat de nationale wetgeving moet voorzien in het behoud, onder voorgeschreven voorwaarden, van aanspraken op uitkeringen.

Artikel 31 bepaalt dat de uitkeringen kunnen verminderd of geschorst worden indien de gerechtigde betaalde arbeid verricht. De contributieve uitkeringen kunnen verminderd worden wanneer de inkomsten uit arbeid van de gerechtigde een voorgeschreven bedrag overschrijden. De vermindering mag echter

niet meer bedragen dan het bedrag van die inkomsten. De niet-contributieve uitkeringen kunnen verminderd worden wanneer de inkomsten uit arbeid van de gerechtigde en/of zijn andere inkomsten een bepaald bedrag overschrijden.

In artikel 32 wordt vermeld dat de uitkeringen kunnen geschorst worden als:

- de belanghebbende zich niet op het grondgebied van de lidstaat bevindt, behalve als het gaat om contributieve uitkeringen;
- het onderhoud van de belanghebbende ten laste is van de overheid of van een dienst van sociale zekerheid;
- de belanghebbende getracht heeft op bedrieglijke wijze een uitkering te krijgen;
- de eventualiteit veroorzaakt is door een gepleegd misdrijf;
- de eventualiteit veroorzaakt is door een ernstig en opzettelijk verzuim;
- de belanghebbende geen gebruik maakt van geneeskundige diensten of revalidatiemogelijkheden of wanneer hij de regels voor het vaststellen van het bestaan van de eventualiteit niet nakomt;
- in geval van een uitkering aan nagelaten betrekkingen, de weduwe samenwonend is.

In voorgeschreven gevallen en binnen voorgeschreven grenzen moet een deel van de uitkering betaalbaar gesteld worden aan personen die ten laste van de belanghebbende komen.

Artikel 33 bepaalt dat de uitkeringen kunnen verminderd worden aan een beschermde persoon gelijktijdig aanspraak kan maken op verschillende uitkeringen, maar het ontvangen bedrag moet ten minste gelijk zijn aan dat van de meest gunstige uitkering. Die vermindering geldt ook als de beschermde persoon voor eenzelfde eventualiteit een andere sociale verzekeringsuitkering ontvangt, met uitzondering van kinderbijslag.

Artikel 34 maakt beroep mogelijk als een uitkering geweigerd wordt. Er moeten procedures voorgeschreven worden die de eiser de mogelijkheid bieden om zich te laten vertegenwoordigen of bijstaan.

Artikel 35 geeft aan dat elke lidstaat een algemene verantwoordelijkheid moet aanvaarden wat betreft het verlenen van uitkeringen en daartoe alle maatregelen moet treffen. Bovendien moet elke lidstaat een algemene verantwoordelijkheid aanvaarden voor een goede administratie van de instellingen en diensten die betrokken zijn bij de toepassing van het verdrag.

Artikel 36 stelt dat, wanneer de administratie niet gevoerd wordt door een op overheidsvoorschriften berustende instelling of door een regeringsdepartement dat verantwoording verschuldigd is aan een parlement, vertegenwoordigers van de beschermde personen of eventueel vertegenwoordigers van de werkgevers en de overheid aan de administratie moeten deelnemen.

Deel VII – Diverse bepalingen

Artikel 37 geeft aan dat elke lidstaat voor zover noodzakelijk, een uitzondering kan maken voor:

- personen die gelegenheidswerk verrichten;
- inwonende gezinsleden van de werkgever die voor hem werkzaam zijn;
- andere groepen van loontrekkenden waarvan het aantal niet groter mag zijn dan 10% van het totaal aantal loontrekkenden.

Volgens artikel 38 kan elke lidstaat met een bij zijn akte van bekrachtiging gevoegde verklaring meedelen dat loontrekkenden in de landbouw, die op het ogenblik van de bekrachtiging nog niet door zijn wetgeving beschermd zijn, tijdelijk uitgesloten worden van de toepassing van het verdrag. De lidstaat moet dan wel in de rapporten over de toepassing van het verdrag uitleg verschaffen over de stand van zaken en het aantal beschermde loontrekkenden in de landbouw in de mate van het mogelijke vergroten.

In artikel 39 staat dat elke lidstaat zeevarenden en ambtenaren kan uitsluiten als die categorieën beschermd worden door speciale regelingen.

Artikel 40 bepaalt de gelijkschakeling van periodieke uitkeringen anders dan die aan nagelaten betrekkingen bij overlijden van de kostwinner met de uitkeringen aan nagelaten betrekkingen.

Artikelen 41 en 42 staan aan de lidstaat afwijkingen toe in verband met de wachttijd van vijf in plaats van

drie jaar, de vaststelling van de gerechtigden op een uitkering aan nagelaten betrekkingen (artikel 41) en het bedrag van de uitkeringen (artikel 42).

Artikel 43 stelt dat het verdrag niet van toepassing is voor eventualiteiten die zich voorgedaan hebben vóór de inwerkingtreding noch op uitkeringen voor zover het recht op die uitkeringen voortvloeit uit feiten die plaatsgevonden hebben vóór de inwerkingtreding.

Artikel 44 geeft aan dat het verdrag de bovenvermelde verdragen uit 1933 herzielt. Bovendien geeft het aan wat de gevolgen zijn van de aanvaarding van de verplichtingen van het verdrag door een lidstaat.

Artikel 45 bepaalt dat bepaalde delen van het verdrag betreffende de sociale zekerheid (minimumnormen) uit 1952 opgeheven worden voor lidstaten die het verdrag bekrachtigen.

Artikel 46 stelt dat bepalingen van het verdrag die door een later verdrag gewijzigd worden, ophouden op de dag dat het verdrag voor de betrokken lidstaat in werking treedt.

Deel VIII – Slotbepalingen

Artikel 47 bepaalt dat de officiële bekrachtiging van het verdrag moet meegedeeld worden aan de directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau die instaat voor de registratie.

Volgens artikel 48 is het verdrag slechts bindend voor die IAO-lidstaten die hun bekrachtiging door de directeur-generaal lieten registreren. Het verdrag treedt in werking twaalf maanden nadat de bekrachtiging van twee lidstaten door de directeur-generaal geregistreerd werd. Daarna treedt het voor iedere lidstaat in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging geregistreerd is.

Artikel 49 stelt dat het verdrag kan opgezegd worden na afloop van een termijn van tien jaar na de datum waarop het in werking getreden is. Zonder opzegging wordt het verdrag voor een nieuwe termijn van tien jaar verlengd.

De directeur-generaal van het Internationaal Arbeidsbureau stelt volgens artikel 50 alle lidstaten in kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen.

Artikel 51 bepaalt dat de directeur-generaal alle bijzonderheden inzake bekrachtigingen en opzeggingen ter registratie meedeelt aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties (VN).

Artikel 52 stelt dat de raad van beheer van het Internationaal Arbeidsbureau indien nodig aan de Algemene Conferentie verslag kan uitbrengen over de toepassing van het verdrag. De raad van beheer onderzoekt ook of het wenselijk is de herziening van het verdrag op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

In artikel 53 wordt bepaald dat, wanneer de Conferentie een nieuw verdrag aanneemt met betrekking tot de voorliggende materie – tenzij uitdrukkelijk anders bepaald wordt – de ratificatie van het nieuwe verdrag de onmiddellijke opzegging van het oude zal inhouden. Op het ogenblik van inwerkingtreding van het nieuwe verdrag, zal het oude niet langer geratificeerd kunnen worden. Het oude verdrag blijft wel van kracht voor de lidstaten die het nieuwe verdrag niet ondertekenen.

Artikel 54 bepaalt dat de Franse en de Engelse versie een gelijke authenticiteit hebben.

In de bijlage staat een internationale industriële standaardclassificatie van alle takken van economische bedrijvigheid.

4. Gemengd karakter van het verdrag en relevantie voor Vlaanderen

Het IAO-verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen is een gemengd verdrag.

Voor zover de uitkeringen bij invaliditeit, de ouderdomsuitkeringen en de uitkeringen aan nagelaten betrekkingen, bedoeld door het verdrag, zich situeren binnen de sociale zekerheid, behoren zij tot de federale en dus niet tot de Vlaamse bevoegdheid. Het komt de federale overheid toe – indien en waar nog nodig – de reglementering te wijzigen. Er is dus geen impact op de Vlaamse regelgeving.

De bevoegdheid van de gemeenschappen is vervat in de artikelen 13 en 20 tot en met 25 die handelen over gehandicapten en bejaarden.

Het voormalige Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een Handicap (VFSIPH) had bevoegdheden, zowel op het gebied van artikel 13.1 als op het gebied van artikel 13.2. Krachtens artikel 5, §1, II, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoort het beleid betreffende bijstand aan personen, met inbegrip van de beroepsopleiding, omscholing en herscholing tot de bevoegdheid van de gemeenschappen.

In het kader van de operatie Beter Bestuurlijk Beleid (BBB), werd de bevoegdheid inzake de professionele integratie van personen met een handicap overgedragen naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Het decreet van 7 mei 2004 tot oprichting van het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap “Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB)” bepaalt in artikel 5, §1, 5°, de taken inzake de integratie van personen met een handicap¹. De overdracht van de bevoegdheden van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie werd geconcretiseerd door het besluit van de Vlaamse Regering van 17 november 2006 tot aanpassing van de regelgeving met betrekking tot de integratie op de arbeidsmarkt van personen met een handicap binnen het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. De activiteiten van de VDAB omvatten niet alleen de beroepsopleiding, -omscholing of herscholing van personen met een handicap, maar ook maatregelen die de effectieve tewerkstelling van personen met een handicap beogen te bevorderen of te ondersteunen, dit alles uiteraard binnen de grenzen van voornoemd artikel 5 van de bijzondere wet.

Krachtens artikel 6, §1, IX, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980, heeft het Vlaamse Gewest bevoegdheden op het vlak van het tewerkstellingsbeleid, met daaronder programma's voor wedertewerkstelling van niet-werkende werkzoekenden. Alle tewerkstellingsprogramma's staan in principe ook open voor

personen met een handicap. Daarnaast worden ook in dit kader maatregelen genomen die specifiek de toegang van die personen tot de arbeidsmarkt betreffen.

Om de tewerkstelling van personen met een handicap te ondersteunen, verleent de VDAB ook tegemoetkomingen aan werkgevers die personen met een handicap tewerkstellen. Het gaat hierbij om tussenkomsten in het loon, alsook tussenkomsten in de meerkosten die voortvloeien uit de aanpassing van de arbeidspost.

5. Verloop van de procedure op internationaal, federaal en Vlaams niveau

Het verdrag werd aangenomen op 29 juni 1967 en trad in werking op 1 november 1969. Het verdrag is door 16 landen² geratificeerd.

Vermits dit verdrag niet prioritair behandeld wordt, verloopt de Vlaamse procedure, net zoals die van de andere bevoegde overheden voor dit of andere gemengde IAO-verdragen, traag. Er zijn drie soorten redenen voor het tijdsverloop.

Er is een puur nationale, federale reden. De nationale, later federale beleidsoptie, werd jarenlang aangenomen om eerst het intern recht in overeenstemming te brengen met de verdragen die door de Internationale Arbeidsconferentie aangenomen werden, alvorens die verdragen internationaal te ratificeren waardoor zij internationaal in werking treden. In sommige Vlaamse memories komt deze gedragslijn aan bod.

Er is een Europese reden. De Europese Eenheidsakte van 1987 heeft geleid tot een bevoegdheidsconflict tussen de Europese Gemeenschap (EG), vertegenwoordigd door de Commissie, en de lidstaten op het vlak van gezondheid en veiligheid van werknemers. Dat conflict werd uitgevochten tot voor het Hof van Justitie. Daardoor bleven de ratificatieprocedures voor een reeks IAO-verdragen geblokkeerd en dit ongeveer tot het jaar 2000. Bovendien gaven de meeste lidstaten voorrang aan de omzetting van richtlijnen ter zake, ten koste van de instemming en ratificatie van de IAO-verdragen.

¹ Artikel 5, §1, 5°: taken inzake de integratie van personen met een handicap in het bijzonder: a) het toekennen van tegemoetkomingen ter ondersteuning van de inschakeling op de arbeidsmarkt van de ingeschreven erkende personen met een handicap; b) het verzorgen van de trajectbegeleiding, de beroepsoriëntering, de beroepsopleiding en het verlenen van de toegang tot de gesubsidieerde tewerkstelling in de beschutte werkplaatsen; c) het erkennen en subsidiëren van organisaties die instaan voor het verzorgen van de trajectbegeleiding, de beroepsoriëntering en de beroepsopleiding.

² Barbados, Bolivia, Cyprus, Duitsland, Ecuador, Finland, Libië, Nederland, Noorwegen, Oostenrijk, Slowakije, Tsjechoë, Uruguay, Venezuela, Zweden en Zwitserland.

Er is een intrafederale reden. De defederalisering van België in 1993 heeft geleid tot de internationale doorwerking van de interne bevoegdheidsverdeling tussen de federale overheid en de zes deelstaten ('in foro interno, in foro externo'). Daardoor moesten de nog niet eerder door België geratificeerde verdragen getoetst worden aan die bevoegdheidsverdeling. Het ging om 56 verdragen, waarvan er 37 exclusief federaal geacht werden en dus 19 als gemengd beschouwd werden. Met die oefening werd stilaan begonnen in oktober 1997, eerst in de Werkgroep Gemengde Verdragen (WGV), adviesorgaan van de Interministeriële Conferentie Buitenlands Beleid (ICBB), daarna via een werkgroep ad hoc van experts, in opdracht van de WGV. Die ad-hocwerkgroep rondde zijn opdracht af in juni 2000 en diende bij de WGV zijn voorstel in.

In zijn vergadering d.d. 21 juni 2000 keurde de WGV de aangepaste lijst van gemengde IAO-verdragen goed. Die beslissing werd op 10 oktober 2000 door de ICBB bekrachtigd.

Op het federale niveau werd het verdrag goedgekeurd bij de wet van 1 maart 1998. De Duitstalige Gemeenschap hechtte haar goedkeuring bij het decreet van 16 december 2002.

6. Advies van de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en de Raad van State

In zijn advies van 10 september 2003 toont de SERV zich verheugd dat werk gemaakt wordt van de ratificatie van de IAO-verdragen. De SERV herhaalt dat een voorafgaande toetsing van de Vlaamse regelgeving aan de verdragen wenselijk is. Bovendien zegt de SERV dat vrijwel altijd over het hoofd gezien wordt dat Vlaanderen bevoegd is voor de rechtspositie van het personeel van de Vlaamse openbare sector en van het onderwijzend personeel, zodat telkens ook voor die groepen moet nagegaan worden of de Vlaamse

overheid in orde is met de wetgeving. Die toetsing werd gedaan door de toenmalige afdeling Statutaire Aangelegenheden.

Volgens de SERV is het eveneens aangewezen in de memorie van toelichting de verwijzing naar het Vlaamse ontwerp van decreet betreffende de bedrijfsgezondheidszorg te schrappen. Het is immers voorbarig en weinig kies te verwijzen naar een Vlaamse ontwerpregelgeving over een centraal thema in het sociale domein, vooraleer de Vlaamse sociale partners hierover hun standpunt konden formuleren.

De memorie van toelichting werd volgens de opmerkingen van de SERV aangevuld, meer bepaald in hoofdstuk 4.

In zijn advies van 4 oktober 2007 stelt de Raad van State dat ook het Vlaamse Gewest zijn instemming zal moeten betuigen. Tot de maatregelen om de plaatsing van gehandicapten in een geschikte werkring te vergemakkelijken (zoals bedoeld in artikel 13, §1, b), van het verdrag), behoren immers ook de regelen betreffende de financiële tegemoetkoming voor de tewerkstelling van mindervalide werknemers, die toegekend wordt aan de werkgevers die mindervaliden tewerkstellen. Volgens artikel 5, §1, II, 4°, b), van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, behoort die bepaling, als uitzondering op de principiële bevoegdheid van de gemeenschappen inzake het mindervalidenbeleid, in beginsel tot de bevoegdheid van de gewesten. De Raad van State besluit dat ook het Vlaamse Gewest, met toepassing van artikel 16, §1, van de voornoemde bijzondere wet, instemming moet verlenen met het verdrag nr. 128.

In navolging van het advies van de Raad van State heeft de WGV op 20 november 2007 het gemengd karakter uitgebreid tot de gewesten. Zowel de federale overheid als de gemeenschappen én de gewesten zijn bevoegd.

Het ontwerp van instemmingsdecreet werd bijgevolg aangepast. In artikel 2 van dat decreet wordt ingeschreven dat het decreet een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid regelt.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Werk,
Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Steven VANACKERE

VOORONTWERP VAN DECREET

VOORONTWERP

**Ontwerp van decreet houdende instemming met het verdrag nr. 128
betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en
aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage,
aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie
tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967**

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1. Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Art. 2. Het verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967, zullen volkomen gevolg hebben.

Brussel,

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Yves LETERME

De Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming,

Frank VANDENBROUCKE

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin,

Inge VERVOTTE

De Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid,
Media en Toerisme,

Geert BOURGEOIS

ADVIES VAN DE SOCIAAL-ECONOMISCHE RAAD VAN VLAANDEREN

Brussel, 10 september 2003
RVP-IT/03-026

De heer Herbert TOMBEUR
Directeur
Administratie Buitenlands Beleid
Boudewijnlaan 30

1000 BRUSSEL

Betreft : Adviesvraag over de ontwerpen van decreet houdende instemming met de respectieve verdragen 128, 130, 143, 155, 156, 161 en 164 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie

Geachte heer,

Op 15 juli 2003 werd de SERV door de Administratie Buitenlands Beleid om advies gevraagd over de hierboven vermelde ontwerpen van decreet.

De Vlaamse sociale partners zijn verheugd dat werk wordt gemaakt van de ratificatie door België van de voorgelegde IAO-verdragen. De SERV sluit zich uiteraard aan bij de voorgelegde IAO-verdragen en formuleert bij deze verdragen geen verdere opmerkingen.

Bij de formulering in de respectievelijke Memories van Toelichting van de relevantie van de verdragen voor Vlaanderen heeft de SERV wel enkele bedenkingen. Deels vloeien deze voort uit het eenzijdig gehanteerde uitgangspunt, met name de loutere bevoegdheidsverdeling in ons land waardoor de inhoudelijke aspecten van werking onvoldoende belicht blijven; deels vinden de bemerkingen een grondslag in verwijzingen naar ontwerpregelgeving waarover de Vlaamse sociale partners zich nog niet hebben kunnen uitspreken.

De SERV herinnert aan vroegere adviezen over de ratificatie van IAO-verdragen en herhaalt dat een voorafgaande toetsing van de Vlaamse regelgeving aan de verdragen wenselijk is. Voor zover uit de ontwerpen van decreet en de memories valt af te leiden, is dit niet of niet zorgvuldig genoeg gebeurd.

Bij het IAO-verdrag 143 over de misstanden bij migratie bijvoorbeeld is het onduidelijk of artikel 8 wel in overeenstemming is met de huidige wetgeving. De SERV meent dat dit zeker moet worden nagegaan.

Bovendien wordt vrijwel altijd over het hoofd gezien dat Vlaanderen (en niet de federale overheid) bevoegd is voor de rechtspositie van het personeel van de Vlaamse openbare sector en van het onderwijzend personeel, zodat telkens ook voor deze groepen moet worden nagegaan of de Vlaamse overheid in orde is met de regelgeving.

Wat de Memories van Toelichting concreet betreft is het bij IAO-verdragen 143 en 156 aangewezen de rol en het engagement van de Vlaamse sociale partners in de vormgeving van het arbeidsmarktbeleid in het algemeen en de inspanningen gericht op de kansengroepen te vermelden. De rol die de SERV en VESOC in deze vervullen dient hierbij – naast deze van de ondermeer de VDAB - te worden geëxpliciteerd.

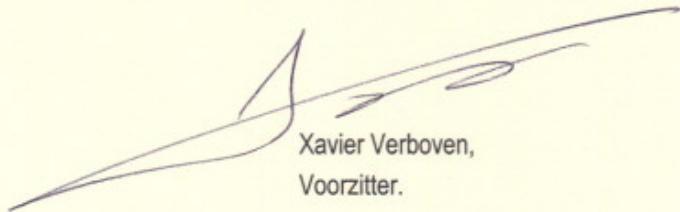
Bij IAO-verdragen 128,130,155 en 161 is het aangewezen in de Memorie van Toelichting telkens de verwijzing naar het Vlaams *ontwerp* van decreet betreffende de bedrijfsgezondheidszorg te schrappen. Over welke versie van ontwerp van decreet dan ook werd de raad vooralsnog niet om advies gevraagd en heeft zich dan ook niet kunnen uitspreken. In de context van de voorstelling van IAO-verdragen - langdurig voorbereid en onderhandeld met internationale werknemers- en werkgeversdelegaties - is het voorbarig en weinig kies te verwijzen naar een Vlaamse *ontwerpregelgeving* over een centraal thema in het sociale domein (met repercussies bovendien op andere bestuurlijke niveaus) vooraleer de Vlaamse sociale partners hierover hun standpunt hebben kunnen formuleren. Inhoudelijk blijft de verwijzing -met name wat betreft definitie "werknemer" – bovendien beperkt tot een loutere vaststelling.

Ik hoop u hiermee van dienst te zijn geweest.

Pieter Kerremans,
Administrateur-generaal.

Met de meeste hoogachting,

Xavier Verboven,
Voorzitter.

Kopie : - Minister Ceysens
- Minister Landuyt.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE

LM

KONINKRIJK BELGIË
-----ADVIES 43.586/1
VAN 4 OKTOBER 2007VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, op 13 september 2007 door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van decreet "houdende instemming met het verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967", heeft het volgende advies gegeven:

CDC

43.586/1

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet strekt ertoe, wat de Vlaamse Gemeenschap betreft, instemming te verlenen met Verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenvijftigste zitting te Genève op 29 juni 1967.

BEVOEGDHEID

1. Artikel 13, lid 1, van het Verdrag nr. 128 bepaalt:

"Elk Lid, te welks aanzien dit deel van het Verdrag van kracht is moet, onder voorgeschreven voorwaarden:

a. voorzien in revalidatiediensten, die in alle gevallen waarin dat mogelijk is de invaliden moeten opleiden, opdat zij hun vroegere arbeid kunnen hervatten of, indien dat niet mogelijk is, andere arbeid kunnen verrichten, welke het meest met hun krachten en bekwaamheid in overeenstemming is;

b. maatregelen nemen om de plaatsing van invaliden in een geschikte werkkring te vergemakkelijken".

2. Gelet op het bepaalde in artikel 5, § 1, II, 4°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen, krachtens welk het beleid inzake mindervaliden, met inbegrip van de beroepsopleiding, de omscholing en de herscholing, als persoonsgebonden aangelegenheid tot de bevoegdheid van de Gemeenschappen behoort, dienen de in artikel 13, lid 1, a en b, van het Verdrag nr. 128 bedoelde maatregelen in beginsel te worden aangemerkt als een gemeenschapsaangelegenheid. Bijgevolg is de instemming van de Vlaamse Gemeenschap met dat verdrag vereist, waartoe het voorgelegde ontwerp van decreet dan ook strekt.

3. Tot de "maatregelen om de plaatsing van invaliden in een geschikte werkkring te vergemakkelijken", bedoeld in artikel 13, lid 1, b, van het Verdrag nr. 128, behoren echter ook "de regelen betreffende de financiële tegemoetkoming voor de tewerkstelling van mindervalide werknemers, die toegekend wordt aan de werkgevers die

.../...

CDC

43.586/1

minder-validen tewerkstellen", bedoeld in artikel 5, § 1, II, 4°, b), van de bijzondere wet, welke, als uitzondering op de principiële bevoegdheid van de Gemeenschappen inzake het minder-validenbeleid, in beginsel behoren tot de bevoegdheid van de Gewesten.

Hieruit volgt dat ook het Vlaamse Gewest, met toepassing van artikel 16, § 1, van de voornoemde bijzondere wet, instemming zal moeten verlenen met het Verdrag nr. 128.

LM

43.586/1

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	B. SEUTIN,	
	W. VAN VAERENBERGH,	staatsraden,
	A. SPRUYT,	assessoren van de
	M. RIGAUX,	afdeling wetgeving,
Mevrouw	A. BECKERS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de H. B. STEEN, auditeur.

DE GRIFFIER,

DE VOORZITTER,

A. BECKERS

M. VAN DAMME

ONTWERP VAN DECREET

ONTWERP VAN DECREET

DE VLAAMSE REGERING,

Op voorstel van de Vlaamse minister van Werk, Onderwijs en Vorming, de Vlaamse minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme en de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin;

Na beraadslaging,

BESLUIT:

De Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin is ermee belast, in naam van de Vlaamse Regering, bij het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet in te dienen, waarvan de tekst volgt:

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschaps- en een gewestaangelegenheid.

Artikel 2

Het verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen, en de bijlage, aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie tijdens haar eenenvijftigste zitting in Genève op 29 juni 1967, zullen volkomen gevolgd hebben.

Brussel, 18 juli 2008.

De minister-president van de Vlaamse Regering,

Kris PEETERS

*De Vlaamse minister van Werk,
Onderwijs en Vorming,*

Frank VANDENBROUCKE

*De Vlaamse minister van Bestuurszaken,
Buitenlands Beleid, Media en Toerisme,*

Geert BOURGEOIS

*De Vlaamse minister van Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin,*

Steven VANACKERE

BIJLAGE:

Verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen,
en de bijlage

VERTALING

Verdrag nr. 128 betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen

De Algemene Conferentie van de Internationale Arbeidsorganisatie,

Door de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau bijeengeroepen te Genève en
aldaar bijeengekomen op 7 juni 1967 in haar eenenvijftigste zitting;

Besloten hebbende tot het aanvaarden van bepaalde voorstellen betreffende de herziening van
het Verdrag inzake de ouderdomsverzekering (industrie, enz.), 1933, het Verdrag inzake de
ouderdomsverzekering (landbouw), 1933, het Verdrag inzake de invaliditeitsverzekering
(industrie, enz.), 1933, het Verdrag inzake de invaliditeitsverzekering (landbouw), 1933, het
Verdrag inzake de overlijdensverzekering (industrie, enz.), 1933 en het Verdrag inzake de
overlijdensverzekering (landbouw), 1933, welk onderwerp het vierde punt van de agenda der
zitting vormt;

Besloten hebbende dat deze voorstellen de vorm van een internationaal verdrag zullen
aannemen,

Neemt heden, de 29ste juni 1967, het volgende Verdrag aan, dat kan worden aangehaald als «
Verdrag betreffende uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen,
1967 ».

DEEL I

Algemene bepalingen

Artikel 1

Voor de toepassing van dit Verdrag

a) omvat de term « wetgeving » of « wettelijke regeling » de wetten en reglementen, alsmede
de statutaire bepalingen inzake Sociale Zekerheid;

b) wordt verstaan onder « voorgeschreven » : vastgesteld bij of krachtens de nationale
wetgeving;

c) omvat de term « industriële inrichting » elke inrichting behorende tot de volgende takken
van economische bedrijvigheid : winning van bodemschatten; industrie; bouwbedrijf en
openbare werken; electriciteits-, gas- en watervoorziening; sanitaire diensten; vervoer,
goederen opslag en communicatie;

d) wordt verstaan onder « wonen » : het gewoonlijk verblijf houden op het grondgebied van
het Lid, en onder « ingezetene » : degene, die gewoonlijk op het grondgebied van het Lid
verblijf houdt;

e) wordt onder de term « ten laste » verstaan : de in de voorgeschreven gevallen veronderstelde toestand van afhankelijkheid;

f) wordt verstaan onder « echtgenote » : een echtgenote die ten laste van haar echtgenoot komt;

g) wordt verstaan onder « weduwe » : een vrouw die ten laste van haar echtgenoot kwam ten tijde van diens overlijden;

h) omvat de term « kind » :

i) een kind welks leerplichtige leeftijd nog niet is verstreken of een kind dat nog niet de 15-jarige leeftijd heeft bereikt, zijnde de hoogste leeftijd in aanmerking te nemen;

ii) onder bij de nationale wetgeving vastgestelde voorwaarden, een kind dat een leeftijd, die hoger is dan die vermeld in alinea i. nog niet heeft bereikt wanneer het wordt opgeleid voor een beroep, zijn studie voortzet of lijdende is aan een chronische ziekte of een gebrek, waardoor het niet geschikt is tot het verrichten van enige beroepsarbeid, tenzij de definitie van « kind » in de nationale wetgeving ieder kind omvat, dat een leeftijd die aanmerkelijk hoger is dan die genoemd in alinea i. nog niet heeft bereikt;

i) wordt verstaan onder « wachttijd » : een tijdvak van premiebetaling, arbeid, of wonen, of een combinatie van deze tijdvakken, al naar gelang is voorgeschreven;

j) wordt onder de termen « contributieve uitkeringen » en « niet-contributieve uitkeringen » onderscheidenlijk verstaan : de uitkeringen waarvan de toekenning al dan niet afhankelijk is van een directe geldelijke bijdrage van de beschermde personen of hun werkgever, of van het gedurende een zeker tijdvak verrichten van arbeid.

Artikel 2

1. Elk Lid te welks aanzien dit Verdrag van kracht is moet toepassen :

a) deel I;

b) ten minste een der delen II, III en IV;

c) de overeenkomstige bepalingen van de delen V en VI;

d) deel VII.

2. Elk Lid moet in zijn akte van bekrachtiging aangeven ten aanzien van welk der delen II tot en met IV van dit Verdrag het de verplichtingen, voortvloeiende uit het Verdrag, aanvaardt.

Artikel 3

1. Elk Lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd kan later aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau ter kennis brengen dat het de verplichtingen voortvloeiende uit het Verdrag aanvaardt ten aanzien van een of meer der delen II tot en met IV, voor zover het die in zijn akte van bekrachtiging niet reeds heeft genoemd.

2. De aanvaarding van de verplichtingen bedoeld in het voorgaande lid, wordt geacht een integrerend deel uit te maken van de bekrachtiging en heeft gelijke rechtskracht te rekenen van de datum der kennisgeving.

Artikel 4

1. Een Lid dat op economisch gebied nog niet voldoende tot ontwikkeling is gekomen kan, door een bij de akte van bekrachtiging gevoegde gemotiveerde verklaring, zich het recht voorbehouden tot tijdelijke toepassing van de afwijkende bepalingen voorzien in artikel 9, tweede lid, artikel 13, tweede lid, artikel 16, tweede lid en artikel 22, tweede lid.

2. Elk lid dat een verklaring heeft afgelegd overeenkomstig het voorgaande lid, moet in de verslagen over de toepassing van dit Verdrag, die het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie moet uitbrengen, ten aanzien van elk der afwijkende bepalingen die het toepast, vermelden :

a) dat de redenen voor de toepassing nog steeds bestaan; of

b) dat het met ingang van een bepaalde datum afziet van zijn recht tot toepassing van de betrokken afwijkende bepaling.

3. Elk Lid dat een verklaring heeft afgelegd overeenkomstig het eerste lid van dit artikel dient, wanneer de omstandigheden dit toelaten, het aantal beschermde loontrekkenden te verhogen.

Artikel 5

Wanneer op grond van een der delen II tot en met IV van dit Verdrag, waarop de bekrachtiging van toepassing is, een Lid gehouden is voorgeschreven groepen personen te beschermen die ten minste een bepaald percentage van de loontrekkenden of van het economisch actieve deel der bevolking uitmaken, moet dat Lid, alvorens zich te verbinden tot toepassing van dat deel, zich ervan vergewissen dat het bedoelde percentage is bereikt.

Artikel 6

Voor de toepassing van de delen II, III of IV van dit Verdrag kan een Lid rekening houden met de bescherming, voortvloeiende uit verzekeringen welke krachtens haar wetgeving niet verplicht zijn voor de beschermde personen, wanneer deze verzekeringen :

a) onder toezicht staan van de overheid of overeenkomstig voorgeschreven normen door werkgevers en werknemers gemeenschappelijk worden uitgevoerd;

b) zich uitstrekken tot een aanzienlijk deel der personen wier inkomsten uit arbeid die van een geschoolde mannelijke arbeider niet te boven gaan;

c) te zamen met eventuele andere vormen van bescherming, voldoen aan de desbetreffende bepalingen van dit Verdrag.

DEEL II**Uitkeringen bij invaliditeit****Artikel 7**

Elk Lid te welks aanzien dit deel van het Verdrag van kracht is, moet overeenkomstig de volgende artikelen van dit deel aan de beschermde personen uitkeringen bij invaliditeit waarborgen.

Artikel 8

De verzekerde eventualiteit moet omvatten de ongeschiktheid om enige beroepsmatige arbeid in bepaalde mate te verrichten, wanneer die ongeschiktheid waarschijnlijk blijvend zal zijn, dan wel wanneer zij voortbestaat na afloop van een voorgeschreven tijdvak van tijdelijke of aanvankelijke ongeschiktheid.

Artikel 9

1. Tot de beschermde personen moeten worden gerekend :

- a) alle loontrekkenden, met inbegrip van de leerlingen; of
- b) voorgeschreven groepen van het economisch actieve deel der bevolking, welke ten minste 75 pct. uitmaken van het gehele economisch actieve deel der bevolking; of
- c) alle ingezetenen of de ingezetenen wier inkomsten tijdens de eventualiteit de grenzen, voorgeschreven overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, niet overschrijden.

2. Wanneer een verklaring, afgelegd overeenkomstig artikel 4, van kracht is, moeten tot de beschermde personen worden gerekend :

- a) voorgeschreven groepen van loontrekkenden, welke ten minste 25 pct. uitmaken van het totale aantal loontrekkenden; of
- b) voorgeschreven groepen loontrekkenden in industriële ondernemingen, welke ten minste 50 pct. uitmaken van het totale aantal loontrekkenden, werkzaam in industriële ondernemingen.

Artikel 10

De uitkering bij invaliditeit moet worden verleend in de vorm van een periodieke betaling berekend :

- a) overeenkomstig de bepalingen van artikel 26 of artikel 27, wanneer loontrekkenden of groepen van het economisch actieve deel der bevolking worden beschermd;

b) overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, wanneer alle ingezetenen of de ingezetenen wier inkomsten tijdens de eventualiteit voorgeschreven grenzen niet overschrijden, worden beschermd.

Artikel 11

1. De in artikel 10 bedoelde uitkering moet bij intreden van de verzekerde eventualiteit ten minste worden gewaarborgd :

a) aan een beschermend persoon die vóór het intreden van de eventualiteit overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd heeft vervuld welke kan bestaan hetzij in vijftien jaren van premiebetaling of arbeid, hetzij in tien jaren van wonen;

b) wanneer in beginsel alle economisch actieve personen worden beschermd, aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van drie jaren van premiebetaling heeft vervuld en voor wie tijdens de actieve periode van zijn leven premies zijn betaald waarvan het gemiddelde jaarlijkse aantal of het jaarlijkse aantal een voorgeschreven aantal bereikt.

2. Wanneer de toekenning van een uitkering bij invaliditeit afhankelijk is gesteld van de vervulling van een minimumtijdvak van premiebetaling, arbeid of wonen, moet ten minste een verminderde uitkering worden gewaarborgd :

a) aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van vijf jaren van premiebetaling, arbeid of wonen heeft vervuld;

b) wanneer in beginsel alle economisch actieve personen worden beschermd, aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van drie jaren van premiebetaling heeft vervuld en voor wie tijdens de actieve periode van zijn leven de helft van het voorgeschreven gemiddelde jaarlijkse aantal of het jaarlijkse aantal premies, bedoeld in alinea b van het eerste lid van dit artikel, is betaald.

3. Aan het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt geacht te zijn voldaan wanneer een uitkering, berekend overeenkomstig deel V, doch naar een percentage dat tien eenheden minder bedraagt dan het percentage, dat in de bij dat deel gevoegde tabel voor de modelgerechtigde is aangegeven, ten minste gewaarborgd wordt aan ieder beschermd persoon, die overeenkomstig voorgeschreven regelen vijf jaren van premiebetaling, arbeid of wonen heeft vervuld.

4. Een evenredige vermindering van het percentage, aangegeven in de bij deel V gevoegde tabel, kan worden toegepast wanneer de wachttijd, benodigd voor de toekenning van een met het verminderde percentage overeenkomende uitkering, langer is dan vijf jaren van premiebetaling, arbeid of wonen, doch korter dan vijftien jaren van premiebetaling of arbeid of tien jaren van wonen; een verminderde uitkering wordt toegekend overeenkomstig het tweede lid van dit artikel.

5. Aan het bepaalde in het eerste en tweede lid van dit artikel wordt geacht te zijn voldaan, wanneer een uitkering, berekend overeenkomstig deel V, ten minste wordt gewaarborgd aan ieder beschermd persoon die overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van

premiebetaling of arbeid heeft vervuld, die bij een voorgeschreven minimumleeftijd niet langer dan vijf jaren mag zijn, maar die naar gelang de leeftijd vordert, langer mag zijn, doch niet langer dan een voorgeschreven aantal jaren.

Artikel 12

De in de artikelen 10 en 11 bedoelde uitkering moet worden verleend tijdens de gehele duur van de eventualiteit of tot het tijdstip waarop deze wordt vervangen door een ouderdomsuitkering.

Artikel 13

1. Elk Lid, te welks aanzien dit deel van het Verdrag van kracht is moet, onder voorgeschreven voorwaarden :

a) voorzien in revalidatiediensten, die in alle gevallen waarin dat mogelijk is de invaliden moeten opleiden, opdat zij hun vroegere arbeid kunnen hervatten of, indien dat niet mogelijk is, andere arbeid kunnen verrichten, welke het meest met hun krachten en bekwaamheid in overeenstemming is;

b) maatregelen nemen om de plaatsing van invaliden in een geschikte werkring te vergemakkelijken.

2. Wanneer een verklaring overeenkomstig artikel 4 van kracht is, kan het betrokken Lid van de bepalingen van het voorgaande lid afwijken.

DEEL III

Ouderdomsuitkeringen

Artikel 14

Elk Lid, te welks aanzien dit deel van het Verdrag van kracht is, moet overeenkomstig de volgende artikelen van dit deel aan de beschermde personen ouderdomsuitkeringen waarborgen.

Artikel 15

1. De verzekerde eventualiteit bestaat in het bereiken hebben van een voorgeschreven leeftijd.

2. De voorgeschreven leeftijd mag niet hoger worden gesteld dan vijfenzestig jaar. Nochtans mag een hogere leeftijd worden voorgeschreven door de bevoegde autoriteiten, rekening houdende met de daarvoor in aanmerking komende demografische, economische en sociale omstandigheden, welke door statistieken worden gerechtvaardigd.

3. Indien de voorgeschreven leeftijd gelijk is aan of hoger dan 65 jaar, moet deze onder voorgeschreven voorwaarden worden verlaagd voor personen die werkzaamheden hebben verricht welke door de nationale wetgeving met het oog op de ouderdomsuitkeringen als zwaar of ongezond worden aangemerkt.

Artikel 16

1. Tot de beschermde personen moeten worden gerekend :

- a) alle loontrekkenden, met inbegrip van de leerlingen; of
- b) voorgeschreven groepen van het economisch actieve deel der bevolking, welke ten minste 75 pct. uitmaken van het gehele economisch actieve deel der bevolking; of
- c) alle ingezetenen of de ingezetenen wier inkomsten tijdens de eventualiteit de grenzen, voorgeschreven overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, niet overschrijden.

2. Wanneer een verklaring afgelegd overeenkomstig artikel 4 van kracht is, moeten tot de beschermde personen worden gerekend :

- a) voorgeschreven groepen loontrekkenden welke ten minste 25 pct. uitmaken van het totale aantal loontrekkenden; of
- b) voorgeschreven groepen loontrekkenden in industriële ondernemingen, welke ten minste 50 pct. uitmaken van het totale aantal loontrekkenden, werkzaam in industriële ondernemingen.

Artikel 17

De ouderdomsuitkering moet worden verleend in de vorm van een periodieke betaling, berekend :

- a) overeenkomstig de bepalingen van artikel 26 of artikel 27, wanneer loontrekkenden of groepen van het economisch actieve deel der bevolking worden beschermd;
- b) overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, wanneer alle ingezetenen of de ingezetenen wier inkomsten tijdens de eventualiteit voorgeschreven grenzen niet overschrijden worden beschermd.

Artikel 18

1. De in artikel 17 bedoelde uitkering moet bij intreden van de verzekerde eventualiteit ten minste worden gewaarborgd :

- a) aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd heeft vervuld, welke kan bestaan hetzij in dertig jaren van premiebetaling of arbeid, hetzij in twintig jaren van wonen;
- b) wanneer in beginsel alle economisch actieve personen worden beschermd, aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit een voorgeschreven wachttijd heeft vervuld en voor wie tijdens de actieve periode van zijn leven premies zijn betaald waarvan het gemiddelde jaarlijkse aantal een voorgeschreven aantal bereikt.

2. Wanneer de toekenning van een ouderdomsuitkering afhankelijk is gesteld van de vervulling van een minimumtijdvak van premiebetaling of arbeid, moet ten minste een verminderde uitkering worden gewaarborgd :

a) aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van vijftien jaren van premiebetaling of arbeid heeft vervuld;

b) wanneer in beginsel alle economisch actieve personen worden beschermd, aan een beschermd persoon die vóór het intreden van de eventualiteit een voorgeschreven wachttijd van premiebetaling heeft vervuld en voor wie tijdens de actieve periode van zijn leven de helft van het voorgeschreven gemiddelde jaarlijkse aantal premies, bedoeld in alinea b) van het eerste lid van dit artikel is betaald.

3. Aan het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt geacht te zijn voldaan wanneer een uitkering, berekend overeenkomstig deel V, doch naar een percentage dat tien eenheden minder bedraagt dan het percentage, dat in de bij dat deel gevoegde tabel voor de modelgerechtigde is aangegeven, ten minste gewaarborgd wordt aan ieder beschermd persoon die overeenkomstig voorgeschreven regelen tien jaren van premiebetaling of arbeid, dan wel vijf jaren van wonen heeft vervuld.

4. Een evenredige vermindering van het percentage, aangegeven in de bij deel V gevoegde tabel, kan worden toegepast wanneer de wachttijd benodigd voor de toekenning van een met het verminderde percentage overeenkomende uitkering langer is dan tien jaren van premiebetaling of arbeid, dan wel vijf jaren van wonen, doch korter dan dertig jaren van premiebetaling of arbeid of twintig jaren van wonen. Ingeval bedoelde wachttijd langer is dan vijftien jaren van premiebetaling of arbeid, wordt een verminderde uitkering toegekend overeenkomstig het tweede lid van dit artikel.

Artikel 19

De in de artikelen 17 en 18 bedoelde uitkering moet worden verleend tijdens de gehele duur van de eventualiteit.

DEEL IV

Uitkeringen aan nagelaten betrekkingen

Artikel 20

Elk lid, te welks aanzien dit deel van het Verdrag van kracht is, moet overeenkomstig de volgende artikelen van dit deel aan de beschermde personen een uitkering aan nagelaten betrekkingen waarborgen.

Artikel 21

1. De verzekerde eventualiteit moet omvatten het verlies van bestaansmiddelen door de weduwe of de kinderen tengevolge van het overlijden van hun kostwinner.

2. Het recht van een weduwe op een uitkering aan nagelaten betrekkingen kan afhankelijk worden gesteld van de voorwaarde dat zij een voorgeschreven leeftijd heeft bereikt. Deze leeftijd mag niet hoger zijn dan die welke is voorgeschreven voor het recht op ouderdomsuitkering.

3. Echter mag geen enkele eis met betrekking tot de leeftijd worden gesteld :

a) wanneer de weduwe invalide is in de voorgeschreven zin; of

b) wanneer de weduwe een kind van de overledene te haren laste heeft.

4. Voor een weduwe zonder kinderen kan voor het verkrijgen van recht op een uitkering aan nagelaten betrekkingen een minimumduur van het huwelijk worden vereist.

Artikel 22

1. Tot de beschermde personen moeten worden gerekend :

a) de echtgenoten, kinderen en andere personen die door de nationale wetgeving als ten laste komend worden aangemerkt, wier kostwinner loontrekkende of leerling was; of

b) de echtgenoten, kinderen en andere personen die door de nationale wetgeving als ten laste komend worden aangemerkt, wier kostwinner behoorde tot voorgeschreven groepen van het economisch actieve deel der bevolking, welke ten minste 75 pct. van het gehele economisch actieve deel der bevolking uitmaken; of

c) alle weduwen, kinderen en andere personen die door de nationale wetgeving als ten laste komend worden aangemerkt, die hun kostwinner hebben verloren, de hoedanigheid van ingezetene hebben en, in voorkomend geval, wier inkomsten tijdens de eventualiteit de grenzen, voorgeschreven overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, niet overschrijden.

2. Wanneer een verklaring, afgelegd overeenkomstig artikel 4, van kracht is, moeten tot de beschermde personen worden gerekend :

a) de echtgenoten, kinderen en andere personen die door de nationale wetgeving als ten laste komend worden aangemerkt, wier kostwinner behoorde tot voorgeschreven groepen loontrekkenden, welke ten minste 25 pct. uitmaken van het totale aantal loontrekkenden; of

b) de echtgenoten, kinderen en andere personen die door de nationale wetgeving als ten laste komend worden aangemerkt, wier kostwinner behoorde tot voorgeschreven groepen loontrekkenden in industriële ondernemingen, welke ten minste 50 pct. uitmaken van het totale aantal loontrekkenden, werkzaam in industriële ondernemingen.

Artikel 23

De uitkeringen aan nagelaten betrekkingen worden verleend in de vorm van een periodieke betaling, berekend :

a) overeenkomstig de bepalingen van artikel 26 of artikel 27, wanneer loontrekkenden of groepen van het economisch actieve deel der bevolking worden beschermd;

b) overeenkomstig de bepalingen van artikel 28, wanneer alle ingezetenen of de ingezetenen wier inkomsten tijdens de eventualiteit voorgeschreven grenzen niet overschrijden worden beschermd.

Artikel 24

1. De in artikel 23 bedoelde uitkering moet bij het intreden van de verzekerde eventualiteit ten minste worden gewaarborgd :

a) aan een beschermd persoon wiens kostwinner overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd heeft vervuld welke kan bestaan in vijftien jaren van premiebetaling of arbeid, of in tien jaren van wonen; nochtans kan, wanneer het gaat om uitkeringen aan nagelaten betrekkingen toegekend aan een weduwe, het door haar vervuld zijn van een voorgeschreven wachttijd van wonen als voldoende worden beschouwd;

b) wanneer in beginsel de echtgenoten en kinderen van alle economische actieve personen worden beschermd, aan een beschermde persoon wiens kostwinner overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van drie jaren van premiebetaling heeft vervuld, op voorwaarde dat voor deze kostwinner tijdens de actieve periode van zijn leven premies zijn betaald, waarvan het gemiddelde jaarlijkse aantal of het jaarlijkse aantal een voorgeschreven aantal bereikt.

2. Wanneer de toekenning van een uitkering aan nagelaten betrekkingen afhankelijk is gesteld van de vervulling van een minimumtijdvak van premiebetaling of arbeid, moet ten minste een verminderde uitkering worden gewaarborgd :

a) aan een beschermd persoon wiens kostwinner overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van vijf jaren van premiebetaling of arbeid heeft vervuld;

b) wanneer in beginsel de echtgenoten en kinderen van alle economisch actieve personen worden beschermd, aan een beschermde persoon, wiens kostwinner overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van drie jaren van premiebetaling heeft vervuld, op voorwaarde dat voor deze kostwinner tijdens de actieve periode van zijn leven de helft van het voorgeschreven gemiddelde jaarlijkse aantal of het jaarlijkse aantal premies, bedoeld in alinea b van het eerste lid van dit artikel is betaald.

3. Aan het bepaalde in het eerste lid van dit artikel wordt geacht te zijn voldaan wanneer een uitkering, berekend overeenkomstig deel V, doch naar een percentage dat tien eenheden minder bedraagt dan het percentage, dat in de bij dat deel gevoegde tabel voor de modelgerechtigde is aangegeven, ten minste gewaarborgd wordt aan iedere beschermde persoon wiens kostwinner overeenkomstig voorgeschreven regelen vijf jaren van premiebetaling, arbeid of wonen heeft vervuld.

4. Een evenredige vermindering van het percentage genoemd in de bij deel V gevoegde tabel, kan worden toegepast wanneer de wachttijd, benodigd voor de toekenning van een met het verminderde percentage overeenkomende uitkering langer is dan vijf jaren van premiebetaling, arbeid of wonen, doch korter dan vijftien jaren van premiebetaling of arbeid of tien jaren van wonen. Ingeval de vereiste wachttijd een wachttijd van premiebetaling of arbeid is, wordt een verminderde uitkering toegekend overeenkomstig het tweede lid van dit artikel.

5. Aan het bepaalde in het eerste en tweede lid van dit artikel wordt geacht te zijn voldaan wanneer een uitkering, berekend overeenkomstig deel V, ten minste wordt gewaarborgd aan iedere beschermde persoon, wiens kostwinner overeenkomstig voorgeschreven regelen een wachttijd van premiebetaling of arbeid heeft vervuld die bij een voorgeschreven minimumleeftijd niet langer dan vijf jaren mag zijn, maar die naarmate de leeftijd vordert, niet langer mag zijn dan een voorgeschreven maximumaantal jaren.

Artikel 25

De in de artikelen 23 en 24 bedoelde uitkering moet worden verleend tijdens de gehele duur van de eventualiteit.

DEEL V

Berekening van periodieke betalingen

Artikel 26

1. Ten aanzien van elke periodieke betaling waarop dit artikel van toepassing is, moet het bedrag van de uitkering, vermeerderd met het bedrag van de tijdens de eventualiteit verstrekte kinderbijslag, zodanig zijn dat het voor de model-gerechtigde, bedoeld in de bij dit deel gevoegde tabel, ten minste gelijk is aan het in die tabel voor het onderhavige geval genoemde percentage van het totaal van de vroegere inkomsten uit arbeid van de gerechtigde of van zijn kostwinner en van het bedrag van de kinderbijslag, verstrekt aan een beschermde persoon die dezelfde gezinslasten heeft als de model-gerechtigde.

2. De vroegere inkomsten uit arbeid van de gerechtigde of van zijn kostwinner worden overeenkomstig voorgeschreven regelen berekend; wanneer de beschermde personen of hun kostwinners zijn ingedeeld in klassen naar hun inkomsten uit arbeid, kunnen deze vroegere inkomsten worden berekend naar het basisinkomen van de klasse waartoe zij hebben behoord.

3. Het bedrag van de uitkering of het arbeidsinkomen, dat voor de berekening van de uitkering in aanmerking wordt genomen, kan aan een maximum worden gebonden, mits dit maximum zodanig wordt vastgesteld dat voldaan wordt aan de bepalingen van het eerste lid van dit artikel, wanneer het vroegere arbeidsinkomen van de gerechtigde of van zijn kostwinner minder bedraagt dan of gelijk is aan het loon van een geschoolde mannelijke arbeider.

4. De vroegere inkomsten uit arbeid van de gerechtigde of van zijn kostwinner, het loon van de geschoolde mannelijke arbeider, de uitkeringen en de kinderbijslag worden berekend naar dezelfde tijdsbasis.

5. Voor de andere gerechtigden wordt de uitkering zodanig vastgesteld dat deze in een redelijke verhouding staat tot die van de model-gerechtigde.

6. Voor de toepassing van dit artikel wordt als een geschoolde arbeider aangemerkt :

a) een bankwerker of een draaier in de bedrijfstak machinebouw, met uitzondering van die van elektrische apparaten; of

b) een model-geschoolde arbeider, zoals omschreven in de bepalingen van het volgende lid; of

c) een persoon wiens arbeidsinkomen gelijk is aan of meer bedraagt dan het arbeidsinkomen van 75 pct. van alle beschermde personen, waarbij dat arbeidsinkomen wordt bepaald over een tijdvak van een jaar of over een korter tijdvak, naar gelang is voorgeschreven; of

d) een persoon wiens arbeidsinkomen gelijk is aan 125 pct. van het gemiddelde arbeidsinkomen van alle beschermde personen.

7. Voor de toepassing van alinea *b* van het voorgaande lid wordt de model-geschoolde arbeider gekozen uit de klasse met het grootste aantal tegen de betrokken eventualiteit beschermde mannelijke personen of kostwinners van beschermde personen in de bedrijfstak die zelf het grootste aantal van deze beschermde personen of van die kostwinners telt; daartoe wordt gebruik gemaakt van de internationale industriële-standaard-classificatie van alle takken van economische bedrijvigheid, aangenomen door de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties in zijn zevende zitting op 27 augustus 1948 en in zijn in 1958 herziene vorm, als bijlage bij dit Verdrag gevoegd, met inachtneming van de wijzigingen welke daarin eventueel nog worden aangebracht.

8. Wanneer de uitkering van streek tot streek verschilt, kan voor elke streek een geschoolde mannelijke arbeider worden gekozen overeenkomstig de bepalingen van de leden 6 en 7 van dit artikel.

9. Het loon van de geschoolde mannelijke arbeider, met inbegrip van de eventuele duurtetoeslagen, wordt bepaald naar de grondslag van het loon voor een normaal aantal arbeidsuren, vastgesteld hetzij bij collectieve arbeidsovereenkomst, hetzij eventueel bij of krachtens de nationale wetgeving, hetzij krachtens gewoonte; wanneer de aldus vastgestelde lonen van streek tot streek verschillen en wanneer het voorgaande lid niet wordt toegepast, wordt het gemiddelde loon als grondslag genomen.

Artikel 27

1. Ten aanzien van elke periodieke betaling waarop dit artikel van toepassing is, moet het bedrag van de uitkering, vermeerderd met het bedrag van de tijdens de eventualiteit verleende kinderbijslag, zodanig zijn dat het voor de model-gerechtigde, bedoeld in de bij dit deel gevoegde tabel, ten minste gelijk is aan het in die tabel voor de desbetreffende eventualiteit aangegeven percentage van het loon van een volwassen ongeschoolde mannelijke arbeider, vermeerderd met het bedrag van de kinderbijslag, verleend aan een beschermde persoon die dezelfde gezinslasten heeft als de model-gerechtigde.

2. Het loon van een volwassen ongeschoolde mannelijke arbeider, de uitkering en de kinderbijslag worden berekend naar dezelfde tijdsbasis.

3. Voor de andere gerechtigden wordt de uitkering zodanig vastgesteld dat deze in een redelijke verhouding staat tot die van de model-gerechtigde.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt als ongeschoolde mannelijke arbeider aangemerkt :

a) een ongeschoolde arbeider in de bedrijfstak machinebouw, met uitzondering van die van elektrische apparaten; of

b) een ongeschoolde arbeider zoals omschreven in de bepalingen van het volgende lid.

5. Voor de toepassing van alinea b) van het voorgaande lid wordt de ongeschoolde arbeider gekozen uit de klasse met het grootste aantal tegen de betrokken eventualiteit beschermde mannelijke personen of kostwinners van beschermde personen in de bedrijfstak die zelf het grootste aantal van deze beschermde personen of kostwinners telt; daartoe wordt gebruik gemaakt van de internationale industriële standaardclassificatie van alle takken van economische bedrijvigheid, aangenomen door de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties in zijn zevende zitting op 27 augustus 1948 en in zijn in 1958 herziene vorm, als bijlage bij dit Verdrag gevoegd, met inachtneming van de wijzigingen welke daarin eventueel nog worden aangebracht.

6. Wanneer de uitkering van streek tot streek verschilt kan voor elke streek een volwassen ongeschoolde mannelijke arbeider worden gekozen overeenkomstig de bepalingen van de leden 4 en 5 van dit artikel.

7. Het loon van een volwassen ongeschoolde mannelijke arbeider, met inbegrip van de eventuele duurtetoeslagen, wordt bepaald naar de grondslag van het loon voor een normaal aantal arbeidsuren, vastgesteld hetzij bij collectieve arbeidsovereenkomst, hetzij eventueel bij of krachtens de nationale wetgeving, hetzij krachtens gewoonte; wanneer de aldus vastgestelde lonen van streek tot streek verschillen en wanneer het voorgaande lid niet wordt toegepast, wordt het gemiddelde loon als grondslag genomen.

Artikel 28

Ten aanzien van elke periodieke betaling waarop dit artikel van toepassing is :

a) moet het bedrag van de uitkering worden vastgesteld naar een voorgeschreven tarief of naar een tarief, vastgesteld door het bevoegde overheidsorgaan, overeenkomstig voorgeschreven regelen;

b) kan het bedrag van de uitkering slechts worden verminderd in de mate waarin de overige inkomsten van het gezin van de gerechtigde een voorgeschreven of door het bevoegde overheidsorgaan overeenkomstig voorgeschreven regelen vastgesteld aanzienlijk bedrag te boven gaan;

c) moet, na aftrek van het in de vorige alinea bedoelde aanzienlijke bedrag, het totaal van de uitkering en de overige inkomsten voldoende zijn om aan het gezin van de gerechtigde gezonde en passende levensvoorwaarden te verzekeren; het mag niet minder bedragen dan het bedrag van de uitkering, berekend overeenkomstig de bepalingen van artikel 27

d) wordt aan het bepaalde in de voorgaande alinea geacht te zijn voldaan, indien het totaalbedrag van de krachtens het desbetreffende deel betaalde uitkeringen ten minste 30 pct. meer bedraagt dan het totaalbedrag der uitkeringen dat men zou verkrijgen bij toepassing van de bepalingen van artikel 27 en de bepalingen van :

i) alinea b) van het eerste lid van artikel 9, wat betreft deel II

- ii) alinea *b*) van het eerste lid van artikel 16, wat betreft deel III;
- iii) alinea *b*) van het eerste lid van artikel 22, wat betreft deel IV.

Artikel 29

1. Het bedrag van de lopende periodieke betalingen, bedoeld in de artikelen 10, 17 en 23, wordt herzien na aanmerkelijke veranderingen in het algemene loonpeil of na aanmerkelijke veranderingen in de kosten van levensonderhoud.

2. Elk lid moet in de rapporten over de toepassing van dit Verdrag, die het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie moet uitbrengen, de uit deze herzieningen voortvloeiende resultaten vermelden en aangeven wat in dit opzicht is ondernomen.

Tabel (behorende bij Deel V)
Periodieke betalingen aan model-gerechtigden

Partie	Éventualité	Bénéficiaire type	Pourcentage
<i>Deel</i>	<i>Eventualiteit</i>	<i>Model-gerechtigde</i>	<i>Percentage</i>
II	Invalidité. <i>Invaliditeit</i>	Homme ayant une épouse et deux enfants. <i>Man met echtgenote en twee kinderen</i>	50
III	Vieillesse. <i>Ouderdom</i>	Homme ayant une épouse d'âge à pension. <i>Pensioengerechtigde man met echtgenote</i>	45
IV	Décès du soutien de famille. <i>Overlijden van de kostwinner</i>	Veuve ayant deux enfants. <i>Weduwe met twee kinderen</i>	45

DEEL VI

Gemeenschappelijke bepalingen

Artikel 30

De nationale wetgeving moet voorzien in het behoud, onder voorgeschreven voorwaarden, van aanspraken op de contributieve uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom en aan nagelaten betrekkingen.

Artikel 31

1. De uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom of aan nagelaten betrekkingen kunnen onder voorgeschreven voorwaarden worden geschorst indien de gerechtigde betaalde arbeid verricht.

2. De contributieve uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom of aan nagelaten betrekkingen kunnen worden verminderd wanneer de inkomsten uit arbeid van de gerechtigde een voorgeschreven bedrag te boven gaan; de vermindering van de uitkeringen mag echter niet meer bedragen dan het bedrag van de inkomsten uit arbeid.

3. De niet-contributieve uitkeringen bij invaliditeit en ouderdom of aan nagelaten betrekkingen kunnen worden verminderd wanneer de inkomsten uit arbeid van de gerechtigde of zijn andere inkomsten, of deze beide te zamen, een voorgeschreven bedrag te boven gaan.

Artikel 32

1. De uitkeringen, waarop een beschermd persoon recht zou hebben gehad op grond van een van de delen II tot en met IV van dit Verdrag, kunnen worden geschorst in een eventueel voor te schrijven mate :

a) zolang de belanghebbende zich niet op het grondgebied van het Lid bevindt, behalve, onder voorgeschreven voorwaarden, indien het contributieve uitkeringen betreft;

b) zolang het onderhoud van de belanghebbende ten laste van de overheid of van een orgaan of dienst van sociale zekerheid komt;

c) wanneer de belanghebbende getracht heeft op bedriegelijke wijze de desbetreffende uitkering te verkrijgen;

d) wanneer de eventualiteit is veroorzaakt door een door de belanghebbende gepleegd misdrijf;

e) wanneer de eventualiteit is veroorzaakt door een ernstig en opzettelijk verzuim van de belanghebbende;

f) in daarvoor in aanmerking komende gevallen, wanneer de belanghebbende zonder geldige reden nalaat gebruik te maken van de geneeskundige diensten of revalidatiediensten welke te zijner beschikking staan of wanneer hij de regelen niet nakomt welke zijn voorgeschreven voor het vaststellen van het bestaan van de eventualiteit of voor de gedragingen van de gerechtigden op uitkeringen;

g) ingeval het een uitkering aan nagelaten betrekkingen betreft ten behoeve van een weduwe, zolang zij in concubinaat leeft.

2. In voorgeschreven gevallen en binnen voorgeschreven grenzen moet een deel van de uitkering die normaal zou zijn toegekend, worden betaalbaar gesteld aan de personen die ten laste van de belanghebbende komen.

Artikel 33

1. Ingeval een beschermd persoon gelijktijdig aanspraak kan of zou hebben kunnen maken op verschillende uitkeringen bij invaliditeit, bij ouderdom of aan nagelaten betrekkingen, kunnen deze uitkeringen onder voorgeschreven voorwaarden en binnen voorgeschreven grenzen worden verminderd. De beschermd persoon moet echter in totaal een bedrag ontvangen dat ten minste gelijk is aan dat van de meest gunstige uitkering.

2. Ingeval een beschermde persoon aanspraak kan of zou hebben kunnen maken op een uitkering voorzien in dit Verdrag en, voor een zelfde eventualiteit, andere sociale verzekeringsuitkeringen in geld, met uitzondering van de kinderbijslag, ontvangt, kan de uitkering verschuldigd op grond van dit Verdrag onder voorgeschreven voorwaarden en binnen voorgeschreven grenzen worden verminderd of geschorst, met dien verstande dat het gedeelte van de uitkering dat wordt afgetrokken of geschorst het bedrag van de andere uitkeringen niet te boven gaat.

Artikel 34

1. Een ieder die aanspraak maakt op een uitkering moet het recht hebben beroep in te stellen wanneer hem een uitkering wordt geweigerd of wanneer hij zich niet kan verenigen met de hoedanigheid of het bedrag hiervan.
2. Procedures moeten worden voorgeschreven, die het de eiser mogelijk maken zich te doen vertegenwoordigen of te doen bijstaan door een geschikte persoon van zijn keuze of door een afgevaardigde van een representatieve organisatie van beschermde personen.

Artikel 35

1. Elk Lid moet een algemene verantwoordelijkheid aanvaarden wat betreft het verlenen van de krachtens dit Verdrag toegekende uitkeringen en neemt alle hiertoe dienende maatregelen.
2. Elk Lid moet een algemene verantwoordelijkheid aanvaarden voor een goede administratie van de instellingen en diensten die betrokken zijn bij de toepassing van dit Verdrag.

Artikel 36

Wanneer de administratie niet wordt gevoerd door een op overheidsvoorschriften berustende instelling of door een regeringsdepartement dat verantwoording verschuldigd is aan een parlement, moeten vertegenwoordigers van de beschermde personen deelnemen aan de administratie onder voorgeschreven voorwaarden; de nationale wetgeving kan eveneens voorzien in deelneming van vertegenwoordigers van de werkgevers en van de overheid.

DEEL VII

Diverse bepalingen

Artikel 37

Elk Lid, welks wetgeving loontrekkenden beschermt, kan, voor zover noodzakelijk, van de toepassing van dit Verdrag uitzonderen :

- a) personen die gelegenhedswerk verrichten;
- b) inwonende gezinsleden van de werkgever, voor zover zij voor hem werkzaam zijn;
- c) andere groepen loontrekkenden, waarvan het aantal niet groter mag zijn dan 10 pct. vna het totaal der loontrekkenden, anderen dan zij die met toepassing van de alinea's *a* en *b* van dit artikel zijn uitgezonderd.

Artikel 38

1. Elk Lid, welks wetgeving loontrekkenden beschermt, kan door een bij zijn akte van bekrachtiging gevoegde verklaring, loontrekkenden in de landbouwsector, die ten tijde van bedoelde bekrachtiging nog niet door zijn wetgeving zijn beschermd, tijdelijk van de toepassing van dit Verdrag uitsluiten.
2. Elk Lid dat een verklaring ingevolge het vorige lid heeft afgelegd moet in de rapporten over de toepassing van dit Verdrag, die het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie moet uitbrengen, aangeven in welke mate het gevolg heeft gegeven en welk gevolg het voornemens is te geven aan de bepalingen van het Verdrag, wat betreft de loontrekkenden in de landbouwsector, alsmede elke vooruitgang, geboekt met het oog op de toepassing van het Verdrag op genoemde loontrekkenden of, indien er geen verandering te melden is, alle in aanmerking komende uitleg verschaffen.
3. Elk Lid dat een verklaring heeft afgelegd overeenkomstig het eerste lid van dit artikel moet het aantal beschermde loontrekkenden in de landbouwsector vergroten in de mate en in een tempo dat de omstandigheden toelaten.

Artikel 39

1. Elk Lid dat dit Verdrag bekrachtigt kan door een bij zijn akte van bekrachtiging gevoegde verklaring van de toepassing van dit Verdrag uitsluiten :

a) zeevarenden, met inbegrip van zeevissers,

b) overheidsdienaren,

wanneer deze categorieën worden beschermd door speciale regelingen welke voorzien in uitkeringen die in totaal ten minste gelijkwaardig zijn aan die van dit Verdrag.

2. Wanneer een ingevolge het voorgaande lid afgelegde verklaring van kracht is, kan het Lid de in die verklaring bedoelde personen uitzonderen van het aantal personen dat voor de berekening van de percentages bedoeld in alinea *b* van lid 1 en alinea *b* van lid 2 van artikel 9, alinea *b* van lid 1 en alinea *b* van lid 2 van artikel 16, alinea *b* van lid 1 en alinea *b* van lid 2 van artikel 22 en alinea *c* van artikel 37, in aanmerking wordt genomen.

3. Elk Lid dat een verklaring ingevolge het eerste lid van dit artikel heeft afgelegd kan later aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau kennis geven dat het de verplichtingen van dit Verdrag aanvaardt ten aanzien van de categorie of categorieën personen die het bij zijn bekrachtiging heeft uitgesloten.

Artikel 40

Wanneer een beschermde persoon krachtens de nationale wetgeving in geval van overlijden van de kostwinner aanspraak heeft de periodieke uitkeringen, anders dan die aan nagelaten betrekkingen, kunnen deze periodieke uitkeringen voor de toepassing van dit Verdrag met uitkeringen aan nagelaten betrekkingen worden gelijkgesteld.

Artikel 41

1. Wanneer een Lid :

- a) de verplichting van dit Verdrag wat betreft de delen II, III en IV heeft aanvaard,
- b) een percentage van het economisch actieve deel der bevolking beschermt, dat ten minste tien eenheden hoger is dan het vereiste percentage in alinea *b* van lid 1 van artikel 9, alinea *b* van lid 1 van artikel 16 en alinea *b* van lid 1 van artikel 22, of voldoet aan de bepalingen van alinea *c* van lid 1 van artikel 9, alinea *c* van lid 1 van artikel 16 en alinea *c* van lid 1 van artikel 22,
- c) voor ten minste twee van de door de delen II, III en IV gedekte eventualiteiten uitkeringen waarborgt, waarvan het bedrag overeenkomt met een percentage dat ten minste vijf eenheden hoger is dan de percentages aangegeven in de bij deel V gevoegde tabel,

kan zulk een Lid gebruik maken van de bepalingen van het volgende lid.

2. Genoemd Lid kan :

- a) voor de toepassing van alinea *b* van lid 2 van artikel 11 en alinea *b* van lid 2 van artikel 24 een wachttijd van drie jaren vervangen door een wachttijd van vijf jaren;
- b) de gerechtigden op een uitkering aan nagelaten betrekkingen op een andere wijze vaststellen dan in artikel 21 is vereist, maar die waarborgt dat het totaal aantal gerechtigden niet lager is dan het aantal dat uit de toepassing van artikel 12 zou voortvloeien.

3. Ieder lid dat van de bepalingen van het vorige lid heeft gebruik gemaakt, geeft in de rapporten over de toepassing van dit Verdrag, die het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie moet uitbrengen, de stand van zijn wetgeving en de uitvoering hiervan aan, met betrekking tot de vragen bedoeld in dit lid en de vooruitgang welke het met het oog op een volledige toepassing van het Verdrag heeft gemaakt.

Artikel 42

1. Wanneer een lid :

- a) de verplichtingen van dit Verdrag wat betreft de delen II, III en IV heeft aanvaard,
- b) een percentage van het economisch actieve deel der bevolking beschermt, dat ten minste tien eenheden hoger is dan het in alinea *b*) van lid 1 van artikel 9, alinea *b*) van lid 1 van artikel 16 en alinea *b*) van lid 1 van artikel 22 vereiste percentage, of voldoet aan de bepalingen van alinea *c*) van lid 1 van artikel 9, alinea *c*) van lid 1 van artikel 16 en alinea *c*) van lid 1 van artikel 22,

kan zulk een lid van sommige bepalingen van de delen II, III of IV afwijken, mits het totaalbedrag van de uitkeringen, verleend krachtens het desbetreffende deel, ten minste gelijk is aan 110 pct. van het totaalbedrag van de uitkeringen, dat verkregen zou worden bij toepassing van alle bepalingen van genoemd deel.

2. Elk lid dat gebruik heeft gemaakt van zodanige afwijkende bepalingen vermeldt in de rapporten over de toepassing van dit Verdrag, die het krachtens artikel 22 van het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie moet uitbrengen, de stand van zijn wetgeving en de uitvoering hiervan met betrekking tot deze afwijkende bepalingen en de vooruitgang welke het met het oog op de volledige toepassing van het Verdrag heeft gemaakt.

Artikel 43

Dit Verdrag is niet van toepassing op :

a) eventualiteiten, die zich hebben voorgedaan voordat het desbetreffende deel van het Verdrag voor het betrokken lid in werking is getreden;

b) uitkeringen, toegekend voor eventualiteiten, die zich hebben voorgedaan nadat het desbetreffende deel van het Verdrag voor het betrokken lid in werking is getreden, voor zover het recht op deze uitkeringen voortvloeit uit tijdvakken, voorafgaande aan de datum van genoemde inwerkingtreding.

Artikel 44

1. Dit Verdrag herzielt, onder de hierna aan te duiden voorwaarden, het Verdrag inzake de ouderdomsverzekering (industrie, enz.), 1933; het Verdrag inzake de ouderdomsverzekering (landbouw), 1933; het Verdrag inzake de invaliditeitsverzekering (industrie, enz.), 1933; het Verdrag inzake de invaliditeitsverzekering (landbouw), 1933; het Verdrag inzake de overlijdensverzekering (industrie, enz.) 1933, en het Verdrag inzake de overlijdensverzekering (landbouw), 1933.

2. De aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag door een lid dat partij is bij een of meer der aldus herziene Verdragen zal op de datum waarop het Verdrag voor dit lid in werking treedt de volgende juridische gevolgen hebben :

a) de aanvaarding van de verplichtingen van deel II van het Verdrag zal *ipso jure* de onmiddellijke opzegging van het Verdrag inzake de invaliditeitsverzekering (industrie, enz.), 1933, en het Verdrag inzake de invaliditeitsverzekering (landbouw), 1933, inhouden;

b) de aanvaarding van de verplichtingen van deel III van het Verdrag zal *ipso jure* de onmiddellijke opzegging van het Verdrag inzake de ouderdomsverzekering (industrie, enz.), 1933, en het Verdrag inzake de ouderdomsverzekering (landbouw), 1933, inhouden;

c) de aanvaarding van de verplichtingen van deel IV van het Verdrag zal *ipso jure* de onmiddellijke opzegging van het Verdrag inzake de overlijdensverzekering (industrie, enz.), 1933, en het Verdrag inzake de overlijdensverzekering (landbouw), 1933, inhouden.

Artikel 45

1. Overeenkomstig artikel 75 van het Verdrag betreffende de sociale zekerheid (minimumnormen), 1952, houden de volgende delen van genoemd Verdrag en de overeenkomstige bepalingen in de andere delen van genoemd Verdrag op van toepassing te zijn voor elk lid dat dit Verdrag bekrachtigt, van de datum af, waarop de bepalingen van dit Verdrag dit lid binden, mits geen verklaring overeenkomstig artikel 38 van kracht is :

- a) deel IX, indien een lid de verplichtingen van deel II van dit Verdrag heeft aanvaard;
- b) deel V, indien een lid de verplichtingen van deel II van dit Verdrag heeft aanvaard;
- c) deel X, indien een lid de verplichtingen van deel IV van dit Verdrag heeft aanvaard.

2. De aanvaarding van de verplichtingen van dit Verdrag zal voor artikel 2 van het Verdrag betreffende de sociale zekerheid (minimumnormen), 1952, worden beschouwd, mits geen verklaring overeenkomstig artikel 38 van kracht is, als aanvaarding van de verplichtingen van de volgende delen en de overeenkomstige bepalingen in de andere leden van genoemd Verdrag :

- a) deel IX, indien een Lid de verplichtingen van deel II van dit Verdrag heeft aanvaard;
- b) deel V, indien het Lid de verplichtingen van deel III van dit Verdrag heeft aanvaard;
- c) deel X, indien het Lid de verplichtingen van deel IV van dit Verdrag heeft aanvaard.

Artikel 46

Wanneer zulks wordt bepaald in een later door de Conferentie aangenomen Verdrag, hetwelk betrekking heeft op een of meer van de in dit Verdrag behandelde onderwerpen, houden de bepalingen van dit Verdrag welke in het nieuwe Verdrag worden genoemd, op van toepassing te zijn op elk Lid dat dit laatste Verdrag heeft bekrachtigd, van de datum af waarop dit Verdrag voor het betrokken Lid in werking treedt.

DEEL VIII

Slotbepalingen

Artikel 47

De formele bekrachtigingen van dit Verdrag worden aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau medegedeeld en door hem ingeschreven.

Artikel 48

1. Dit Verdrag is slechts verbindend voor de Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie die hun bekrachtiging door de Directeur-Generaal hebben doen registreren.
2. Het treedt in werking twaalf maanden nadat de bekrachtigingen van twee Leden door de Directeur-Generaal zijn geregistreerd.
3. Vervolgens treedt dit Verdrag voor ieder Lid in werking twaalf maanden na de datum waarop zijn bekrachtiging is ingeschreven.

Artikel 49

1. Elk lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd, kan na verloop van een termijn van tien jaren na de datum van zijn inwerkingtreding dit Verdrag of één of meer der delen II tot en met IV

opzeggen door middel van een aan de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau gerichte en door deze geregistreerde verklaring. De opzegging wordt eerst van kracht een jaar nadat zij is geregistreerd.

2. Elk lid dat dit Verdrag heeft bekrachtigd en niet binnen een jaar na het verloop van de termijn van tien jaar als bedoeld in het voorgaande lid gebruik maakt van de bevoegdheid tot opzegging voorzien in dit artikel is voor een nieuwe termijn van tien jaren gebonden en kan daarna dit Verdrag of een der delen II tot en met IV opzeggen na afloop van elke termijn van tien jaar onder de voorwaarden bedoeld in dit artikel.

Artikel 50

1. De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau geeft aan alle Leden van de Internationale Arbeidsorganisatie kennis van de registratie van alle bekrachtigingen en opzeggingen die hem door de Leden der Organisatie zijn medegedeeld.

2. Bij de kennisgeving aan de Leden der Organisatie van de registratie van de tweede hem medegedeelde bekrachtiging, vestigt de Directeur-Generaal de aandacht van de Leden der Organisatie op de datum waarop dit Verdrag in werking treedt.

Artikel 51

De Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau doet aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties mededeling, ter registratie overeenkomstig artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties, van de volledige bijzonderheden betreffende alle bekrachtigingen en opzeggingen, welke door hem overeenkomstig de bepalingen van de vorige artikelen zijn geregistreerd.

Artikel 52

Telkens wanneer de Raad van Beheer van het Internationaal Arbeidsbureau zulks nodig oordeelt, brengt deze Raad aan de Algemene Conferentie verslag uit over de toepassing van dit Verdrag en onderzoekt of het wenselijk is de gehele of gedeeltelijke herziening ervan op de agenda van de Conferentie te plaatsen.

Artikel 53

1. Indien de Conferentie een nieuw Verdrag aanneemt, houdende gehele of gedeeltelijke herziening van dit Verdrag, zal, tenzij het nieuwe Verdrag anders bepaalt :

a) de bekrachtiging door een Lid van het nieuwe Verdrag, houdende herziening, *ipso jure* onmiddellijke opzegging van dit Verdrag medebrengen, niettegenstaande het bepaalde in artikel 49, zodra het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden;

b) met ingang van de datum waarop het nieuwe Verdrag, houdende herziening, in werking is getreden, dit Verdrag niet langer door de Leden bekrachtigd kunnen worden.

2. Dit Verdrag blijft echter in elk geval naar vorm en inhoud van kracht voor de Leden die het bekrachtigd hebben en die het nieuwe Verdrag, houdende herziening, niet bekrachtigen.

Artikel 54

De Franse en de Engelse tekst van dit Verdrag zijn gelijkelijk authentiek.

BIJLAGE

Internationale industriële standaard-classificatie van alle takken van economische bedrijvigheid

(Herzien in 1958)

Lijst van bedrijfstakken en voornaamste groepen

Klasse. Bedrijfstak

Bedrijfstak 0. Landbouw, bosbouw, jacht en visserij

01. Landbouw.

02. Bosbouw en bosexploitatie.

03. Jacht, vallen zetten en bevordering van de wildstand.

04. Visserij.

Bedrijfstak 1. Winning van bodemschatten

11. Winning van steenkool.

12. Winning van metaalertsen.

13. Ruwe olie en aardgas.

14. Exploitatie van steen-, klei- en zandgroeven.

19. Winning van andere dan metaalhoudende delfstoffen.

Bedrijfstakken 2 en 3. Fabrieken

20. Voedingsmiddelenindustrie, met uitzondering van drankindustrie.

21. Drankindustrie.

22. Tabakverwerkende industrie.

23. Textielindustrie.

24. Schoen- en kledingindustrie en verwerking van diverse gewezen stoffen.

- 25. Hout- en kurkindustrie, met uitzondering van de meubelindustrie.
- 26. Meubelindustrie.
- 27. Papierindustrie en de vervaardiging van papierprodukten.
- 28. Drukkerij, uitgeverij en aanverwante bedrijven.
- 29. Leder- en lederwarenindustrie en bont- en bontartikelenindustrie, uitgezonderd de vervaardiging van schoeisel en andere kledingstukken.
- 30. Rubberververwerkende industrie.
- 31. Chemische industrie.
- 32. Vervaardiging van olie- en steenkoolderivaten.
- 33. Vervaardiging van niet-metaalhoudende minerale produkten, met uitzondering van olie- en steenkoolderivaten.
- 34. Grootmetaalindustrie.
- 35. Vervaardiging van metaalwerken, met uitzondering van machines en transportmateriaal.
- 36. Constructie van machines, met uitzondering van elektrische machinerieën.
- 37. Constructie van elektrische machinerieën, apparaten en onderdelen.
- 38. Vervaardiging van transportmateriaal.
- 39. Fabrieksbedrijven van verschillende aard.

Bedrijfstak 4. Bouwbedrijf en Openbare Werken

- 40. Bouwbedrijf en Openbare Werken.

Bedrijfstak 5. Elektriciteit, gas, water en sanitaire diensten

- 51. Elektriciteit, gas en stoom.
- 52. Waterleiding en sanitaire diensten.

*Bedrijfstak 6. Handel, bankwezen, verzekeringsbedrijven,
handel en onroerend goed*

- 61. Groot- en kleinhandel.
- 62. Banken en andere financiële instellingen.
- 63. Verzekeringsbedrijven.

64. Handel in onroerend goed.

Bedrijfstak 7. Vervoer, opslag en communicatiemiddelen

71. Vervoer.

72. Opslagplaatsen en magazijnen.

73. Communicatiemiddelen.

Bedrijfstak 8. Diensten

81. Overheidsdiensten.

82. Diensten ten gerieve van publiek.

83. Diensten ten gerieve van bedrijfsleven.

84. Diensten ten behoeve van de recreatie.

85. Particuliere diensten.

Bedrijfstak 9. Onduidelijk omschreven werkzaamheden

90. Onduidelijk omschreven werkzaamheden.

Convention 128**CONVENTION CONCERNING INVALIDITY, OLD-AGE AND SURVIVORS' BENEFITS.**

The General Conference of the International Labour Organisation,
Having been convened at Geneva by the Governing Body of the
International Labour Office, and having met in its Fifty-first
Session on 7 June 1967, and

Having decided upon the adoption of certain proposals with regard
to the revision of the Old-Age Insurance (Industry, etc.) Con-
vention, 1933, the Old-Age Insurance (Agriculture) Convention,
1933, the Invalidity Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933,
the Invalidity Insurance (Agriculture) Convention, 1933, the
Survivors' Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933, and the
Survivors' Insurance (Agriculture) Convention, 1933, which is
the fourth item on the agenda of the session, and

Having determined that these proposals shall take the form of an
international Convention,

adopts this twenty-ninth day of June of the year one thousand nine
hundred and sixty-seven the following Convention, which may be cited
as the Invalidity, Old-Age and Survivors' Benefits Convention, 1967:

PART I. GENERAL PROVISIONS*Article 1*

In this Convention—

- (a) the term "legislation" includes any social security rules as well as laws and regulations;
- (b) the term "prescribed" means determined by or in virtue of national legislation;
- (c) the term "industrial undertaking" includes all undertakings in the following branches of economic activity: mining and quarrying; manufacturing; construction; electricity, gas, water and sanitary services; and transport, storage and communication;
- (d) the term "residence" means ordinary residence in the territory of the Member, and the term "resident" means a person ordinarily resident in the territory of the Member;
- (e) the term "dependent" refers to a state of dependency which is presumed to exist in prescribed cases;
- (f) the term "wife" means a wife who is dependent on her husband;
- (g) the term "widow" means a woman who was dependent on her husband at the time of his death;
- (h) the term "child" covers—
 - (i) a child under school-leaving age or under 15 years of age, whichever is the higher; and
 - (ii) a child under a prescribed age higher than that specified in clause (i) of this subparagraph and who is an apprentice or student or has a chronic illness or infirmity disabling him for any

gainful activity, under prescribed conditions: Provided that this requirement shall be deemed to be met where national legislation defines the term so as to cover any child under an age appreciably higher than that specified in clause (i) of this subparagraph;

- (i) the term "qualifying period" means a period of contribution, or a period of employment, or a period of residence, or any combination thereof, as may be prescribed;
- (j) the terms "contributory benefits" and "non-contributory benefits" mean respectively benefits the grant of which depends or does not depend on direct financial participation by the persons protected or their employer or on a qualifying period of occupational activity.

Article 2

1. Each Member for which this Convention is in force shall comply with—

- (a) Part I;
- (b) at least one of Parts II, III and IV;
- (c) the relevant provisions of Parts V and VI; and
- (d) Part VII.

2. Each Member shall specify in its ratification in respect of which of Parts II to IV it accepts the obligations of the Convention.

Article 3

1. Each Member which has ratified this Convention may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of the Convention in respect of one or more of Parts II to IV not already specified in its ratification.

2. The undertakings referred to in paragraph 1 of this Article shall be deemed to be an integral part of the ratification and to have the force of ratification as from the date of notification.

Article 4

1. A Member whose economy is insufficiently developed may avail itself, by a declaration accompanying its ratification, of the temporary exceptions provided for in the following Articles: Article 9, paragraph 2; Article 13, paragraph 2; Article 16, paragraph 2; and Article 22, paragraph 2. Any such declaration shall state the reason for such exceptions.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall include in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation a statement in respect of each exception of which it avails itself—

- (a) that its reason for doing so subsists; or
- (b) that it renounces its right to avail itself of the exception in question as from a stated date.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall increase the number of employees protected as circumstances permit.

Article 5

Where, for the purpose of compliance with any of the Parts II to IV of this Convention which are to be covered by its ratification, a Member is required to protect prescribed classes of persons constituting not less than a specified percentage of employees or of the whole economically active population, the Member shall satisfy itself, before undertaking to comply with any such Part, that the relevant percentage is attained.

Article 6

For the purpose of compliance with Parts II, III or IV of this Convention, a Member may take account of protection effected by means of insurance which, although not made compulsory by its legislation for the persons to be protected—

- (a) is supervised by the public authorities or administered, in accordance with prescribed standards, by joint operation of employers and workers;
- (b) covers a substantial part of the persons whose earnings do not exceed those of the skilled manual male employee; and
- (c) complies, in conjunction with other forms of protection, where appropriate, with the relevant provisions of the Convention.

PART II. INVALIDITY BENEFIT

Article 7

Each Member for which this Part of this Convention is in force shall secure to the persons protected the provision of invalidity benefit in accordance with the following Articles of this Part.

Article 8

The contingency covered shall include incapacity to engage in any gainful activity, to an extent prescribed, which incapacity is likely to be permanent or persists after the termination of a prescribed period of temporary or initial incapacity.

Article 9

1. The persons protected shall comprise—

- (a) all employees, including apprentices; or
- (b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent. of the whole economically active population; or
- (c) all residents, or residents whose means during the contingency do not exceed limits prescribed in such a manner as to comply with the requirements of Article 28.

2. Where a declaration made in virtue of Article 4 is in force, the persons protected shall comprise—

- (a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent. of all employees;
- (b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent. of all employees in industrial undertakings.

Article 10

The invalidity benefit shall be a periodical payment calculated as follows:

- (a) where employees or classes of the economically active population are protected, in such a manner as to comply either with the requirements of Article 26 or with the requirements of Article 27;
- (b) where all residents or all residents whose means during the contingency do not exceed prescribed limits are protected, in such a manner as to comply with the requirements of Article 28.

Article 11

1. The benefit specified in Article 10 shall, in a contingency covered, be secured at least—

- (a) to a person protected who has completed, prior to the contingency, in accordance with prescribed rules, a qualifying period which may be 15 years of contribution or employment, or ten years of residence; or
- (b) where, in principle, all economically active persons are protected, to a person protected who has completed, prior to the contingency, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of three years of contribution and in respect of whom, while he was of working age, the prescribed yearly average number or yearly number of contributions has been paid.

2. Where the invalidity benefit is conditional upon a minimum period of contribution, employment or residence, a reduced benefit shall be secured at least—

- (a) to a person protected who has completed, prior to the contingency, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of five years of contribution, employment or residence; or
- (b) where, in principle, all economically active persons are protected, to a person protected who has completed, prior to the contingency, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of three years of contribution and in respect of whom, while he was of working age, half of the yearly average number or of the yearly number of contributions prescribed in accordance with subparagraph (b) of paragraph 1 of this Article has been paid.

3. The requirements of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be satisfied where a benefit calculated in conformity with the requirements of Part V but at a percentage of ten points lower than shown in the Schedule appended to that Part for the standard beneficiary concerned is secured at least to a person protected who has completed, in accordance with prescribed rules, five years of contribution, employment or residence.

4. A proportional reduction of the percentage indicated in the Schedule appended to Part V may be effected where the qualifying period for the benefit corresponding to the reduced percentage exceeds five years of contribution, employment or residence but is less than 15 years of contribution or employment or ten years of residence; a reduced benefit shall be payable in conformity with paragraph 2 of this Article.

5. The requirements of paragraphs 1 and 2 of this Article shall be deemed to be satisfied where a benefit calculated in conformity with the requirements of Part V is secured at least to a person protected who has completed, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of contribution or employment which shall not be more than five years at a prescribed minimum age and may rise with advancing age to not more than a prescribed maximum number of years.

Article 12

The benefit specified in Articles 10 and 11 shall be granted throughout the contingency or until an old-age benefit becomes payable.

Article 13

1. Each Member for which this Part of this Convention is in force shall, under prescribed conditions—

- (a) provide rehabilitation services which are designed to prepare a disabled person wherever possible for the resumption of his previous activity, or, if this is not possible, the most suitable alternative gainful activity, having regard to his aptitudes and capacity; and
- (b) take measures to further the placement of disabled persons in suitable employment.

2. Where a declaration made in virtue of Article 4 is in force, the Member may derogate from the provisions of paragraph 1 of this Article.

PART III. OLD-AGE BENEFIT*Article 14*

Each Member for which this Part of this Convention is in force shall secure to the persons protected the provision of old-age benefit in accordance with the following Articles of this Part.

Article 15

1. The contingency covered shall be survival beyond a prescribed age.

2. The prescribed age shall be not more than 65 years or such higher age as may be fixed by the competent authority with due regard to demographic, economic and social criteria, which shall be demonstrated statistically.

3. If the prescribed age is 65 years or higher, the age shall be lowered, under prescribed conditions, in respect of persons who have been engaged in occupations that are deemed by national legislation, for the purpose of old-age benefit, to be arduous or unhealthy.

Article 16

1. The persons protected shall comprise—

- (a) all employees, including apprentices; or
- (b) prescribed classes of the economically active population, constituting not less than 75 per cent. of the whole economically active population; or
- (c) all residents or residents whose means during the contingency do not exceed limits prescribed in such a manner as to comply with the requirements of Article 28.

2. Where a declaration made in virtue of Article 4 is in force, the persons protected shall comprise—

- (a) prescribed classes of employees, constituting not less than 25 per cent. of all employees; or
- (b) prescribed classes of employees in industrial undertakings, constituting not less than 50 per cent. of all employees in industrial undertakings.

Article 17

The old-age benefit shall be a periodical payment calculated as follows:

- (a) where employees or classes of the economically active population are protected, in such a manner as to comply either with the requirements of Article 26 or with the requirements of Article 27;
- (b) where all residents or all residents whose means during the contingency do not exceed prescribed limits are protected, in such a manner as to comply with the requirements of Article 28.

Article 18

1. The benefit specified in Article 17 shall, in a contingency covered, be secured at least—

- (a) to a person protected who has completed, prior to the contingency, in accordance with prescribed rules, a qualifying period which may be 30 years of contribution or employment, or 20 years of residence; or
- (b) where, in principle, all economically active persons are protected, to a person protected who has completed, prior to the contingency, a prescribed qualifying period of contribution and in respect of whom, while he was of working age, the prescribed yearly average number of contributions has been paid.

2. Where the old-age benefit is conditional upon a minimum period of contribution or employment, a reduced benefit shall be secured at least—

- (a) to a person protected who has completed, prior to the contingency, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of 15 years of contribution or employment; or
- (b) where, in principle, all economically active persons are protected, to a person protected who has completed, prior to the contingency, a prescribed qualifying period of contribution and in respect of whom, while he was of working age, half of the yearly average number of contributions prescribed in accordance with subparagraph (b) of paragraph 1 of this Article has been paid.

3. The requirements of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be satisfied where a benefit calculated in conformity with the requirements of Part V but at a percentage of ten points lower than shown in the Schedule appended to that Part for the standard beneficiary concerned is secured at least to a person protected who has completed, in accordance with prescribed rules, ten years of contribution or employment, or five years of residence.

4. A proportional reduction of the percentage indicated in the Schedule appended to Part V may be effected where the qualifying period for the benefit corresponding to the reduced percentage exceeds ten years of contribution or employment or five years of residence but is less than 30 years of contribution or employment or 20 years of residence; if such qualifying period exceeds 15 years of contribution or employment, a reduced benefit shall be payable in conformity with paragraph 2 of this Article.

Article 19

The benefit specified in Articles 17 and 18 shall be granted throughout the contingency.

PART IV. SURVIVORS' BENEFIT

Article 20

Each Member for which this Part of this Convention is in force shall secure to the persons protected the provision of survivors' benefit in accordance with the following Articles of this Part.

Article 21

1. The contingency covered shall include the loss of support suffered by the widow or child as the result of the death of the breadwinner.

2. In the case of a widow the right to a survivors' benefit may be made conditional on the attainment of a prescribed age. Such age shall not be higher than the age prescribed for old-age benefit.

3. No requirement as to age may be made if the widow—
 (a) is invalid, as may be prescribed; or
 (b) is caring for a dependent child of the deceased.

4. In order that a widow who is without a child may be entitled to a survivors' benefit, a minimum duration of marriage may be required.

Article 22

1. The persons protected shall comprise—
 (a) the wives, children and, as may be prescribed, other dependants of all breadwinners who were employees or apprentices; or
 (b) the wives, children and, as may be prescribed, other dependants of breadwinners in prescribed classes of the economically active population, which classes constitute not less than 75 per cent. of the whole economically active population; or
 (c) all widows, all children and all other prescribed dependants who have lost their breadwinner, who are residents and, as appropriate, whose means during the contingency do not exceed limits prescribed in such a manner as to comply with the provisions of Article 28.

2. Where a declaration made in virtue of Article 4 is in force, the persons protected shall comprise—

(a) the wives, children and, as may be prescribed, other dependants of breadwinners in prescribed classes of employees, which classes constitute not less than 25 per cent. of all employees; or
 (b) the wives, children and, as may be prescribed, other dependants of breadwinners in prescribed classes of employees in industrial undertakings, which classes constitute not less than 50 per cent. of all employees in industrial undertakings.

Article 23

The survivors' benefit shall be a periodical payment calculated as follows:

(a) where employees or classes of the economically active population are protected, in such a manner as to comply either with the requirements of Article 26 or with the requirements of Article 27;

- (b) where all residents or all residents whose means during the contingency do not exceed prescribed limits are protected, in such a manner as to comply with the requirements of Article 28.

Article 24

1. The benefit specified in Article 23 shall, in a contingency covered, be secured at least—

- (a) to a person protected whose breadwinner has completed, in accordance with prescribed rules, a qualifying period which may be 15 years of contribution or employment, or ten years of residence: Provided that, for a benefit payable to a widow, the completion of a prescribed qualifying period of residence by such widow may be required instead; or
- (b) where, in principle, the wives and children of all economically active persons are protected, to a person protected whose breadwinner has completed, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of three years of contribution and in respect of whose breadwinner while he was of working age, the prescribed yearly average number or the yearly number of contributions has been paid.

2. Where the survivors' benefit is conditional upon a minimum period of contribution or employment, a reduced benefit shall be secured at least—

- (a) to a person protected whose breadwinner has completed, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of five years of contribution or employment; or
- (b) where, in principle, the wives and children of all economically active persons are protected, to a person protected whose breadwinner has completed, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of three years of contribution and in respect of whose breadwinner, while he was of working age, half of the yearly average number or of the yearly number of contributions prescribed in accordance with subparagraph (b) of paragraph 1 of this Article has been paid.

3. The requirements of paragraph 1 of this Article shall be deemed to be satisfied where a benefit calculated in conformity with the requirements of Part V but at a percentage of ten points lower than shown in the Schedule appended to that Part for the standard beneficiary concerned is secured at least to a person protected whose breadwinner has completed, in accordance with prescribed rules, five years of contribution, employment or residence.

4. A proportional reduction of the percentage indicated in the Schedule appended to Part V may be effected where the qualifying period for the benefit corresponding to the reduced percentage exceeds five years of contribution, employment or residence but is less than 15 years of contribution or employment or ten years of residence; if such qualifying period is one of contribution or employment, a reduced benefit shall be payable in conformity with paragraph 2 of this Article.

5. The requirements of paragraphs 1 and 2 of this Article shall be deemed to be satisfied where a benefit calculated in conformity with the requirements of Part V is secured at least to a person protected whose breadwinner has completed, in accordance with prescribed rules, a qualifying period of contribution or employment which shall not be more than five years at a prescribed minimum age and may rise with advancing age to not more than a prescribed maximum number of years.

Article 25

The benefit specified in Articles 23 and 24 shall be granted throughout the contingency.

PART V. STANDARDS TO BE COMPLIED WITH BY PERIODICAL PAYMENTS*Article 26*

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain, in respect of the contingency in question, for the standard beneficiary indicated in the Schedule appended to this Part, at least the percentage indicated therein of the total of the previous earnings of the beneficiary or his breadwinner and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The previous earnings of the beneficiary or his breadwinner shall be calculated according to prescribed rules, and, where the persons protected or their breadwinners are arranged in classes according to their earnings, their previous earnings may be calculated from the basic earnings of the classes to which they belonged.

3. A maximum limit may be prescribed for the rate of the benefit or for the earnings taken into account for the calculation of the benefit, provided that the maximum limit is fixed in such a way that the provisions of paragraph 1 of this Article are complied with where the previous earnings of the beneficiary or his breadwinner are equal to or lower than the wage of a skilled manual male employee.

4. The previous earnings of the beneficiary or his breadwinner, the wage of the skilled manual male employee, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

5. For the other beneficiaries the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

6. For the purpose of this Article, a skilled manual male employee shall be—

- (a) a fitter or turner in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or
- (b) a person deemed typical of skilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph; or
- (c) a person whose earnings are such as to be equal to or greater than the earnings of 75 per cent. of all the persons protected, such earnings to be determined on the basis of annual or shorter periods as may be prescribed; or
- (d) a person whose earnings are equal to 125 per cent. of the average earnings of all the persons protected.

7. The person deemed typical of skilled labour for the purposes of subparagraph (b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency in question, or of the breadwinners of the persons protected, as the case may be, in the division comprising the largest number of such persons or breadwinners; for this purpose, the international standard industrial classification of all economic activities, adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948,

as amended up to 1958 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

8. Where the rate of benefit varies by region, the skilled manual male employee may be determined for each region in accordance with paragraphs 6 and 7 of this Article.

9. The wage of the skilled manual male employee shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances if any; where such rates differ by region but paragraph 8 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 27

1. In the case of a periodical payment to which this Article applies, the rate of the benefit, increased by the amount of any family allowances payable during the contingency, shall be such as to attain, in respect of the contingency in question, for the standard beneficiary indicated in the Schedule appended to this Part, at least the percentage indicated therein of the total of the wage of an ordinary adult male labourer and of the amount of any family allowances payable to a person protected with the same family responsibilities as the standard beneficiary.

2. The wage of the ordinary adult male labourer, the benefit and any family allowances shall be calculated on the same time basis.

3. For the other beneficiaries, the benefit shall bear a reasonable relation to the benefit for the standard beneficiary.

4. For the purpose of this Article, the ordinary adult male labourer shall be—

- (a) a person deemed typical of unskilled labour in the manufacture of machinery other than electrical machinery; or
- (b) a person deemed typical of unskilled labour selected in accordance with the provisions of the following paragraph.

5. The person deemed typical of unskilled labour for the purpose of subparagraph (b) of the preceding paragraph shall be a person employed in the major group of economic activities with the largest number of economically active male persons protected in the contingency in question, or of the breadwinners of the persons protected, as the case may be, in the division comprising the largest number of such persons or breadwinners; for this purpose the international standard industrial classification of all economic activities, adopted by the Economic and Social Council of the United Nations at its Seventh Session on 27 August 1948, as amended up to 1958 and reproduced in the Annex to this Convention, or such classification as at any time further amended, shall be used.

6. Where the rate of benefit varies by region, the ordinary adult male labourer may be determined for each region in accordance with paragraphs 4 and 5 of this Article.

7. The wage of the ordinary adult male labourer shall be determined on the basis of the rates of wages for normal hours of work fixed by collective agreements, by or in pursuance of national legislation, where applicable, or by custom, including cost-of-living allowances if any; where such rates differ by region but paragraph 6 of this Article is not applied, the median rate shall be taken.

Article 28

In the case of a periodical payment to which this Article applies—

- (a) the rate of the benefit shall be determined according to a prescribed scale or a scale fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;
- (b) such rate may be reduced only to the extent by which the other means of the family of the beneficiary exceed prescribed substantial amounts or substantial amounts fixed by the competent public authority in conformity with prescribed rules;
- (c) the total of the benefit and any other means, after deduction of the substantial amounts referred to in subparagraph (b), shall be sufficient to maintain the family of the beneficiary in health and decency, and shall be not less than the corresponding benefit calculated in accordance with the requirements of Article 27;
- (d) the provisions of subparagraph (c) shall be deemed to be satisfied if the total amount of benefits paid under the Part concerned exceeds by at least 30 per cent. the total amounts of benefits which would be obtained by applying the provisions of Article 27 and the provisions of—
 - (i) Article 9, paragraph 1, subparagraph (b) for Part II;
 - (ii) Article 16, paragraph 1, subparagraph (b) for Part III;
 - (iii) Article 22, paragraph 1, subparagraph (b) for Part IV.

Article 29

1. The rates of cash benefits currently payable pursuant to Article 10, Article 17 and Article 23 shall be reviewed following substantial changes in the general level of earnings or substantial changes in the cost of living.

2. Each Member shall include the findings of such reviews in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation, and shall specify any action taken.

SCHEDULE TO PART V:
PERIODICAL PAYMENTS TO STANDARD BENEFICIARIES

Part	Contingency	Standard beneficiary	Percentage
II	Invalidity	Man with wife and two children	50
III	Old age	Man with wife of pensionable age	45
IV	Death of breadwinner	Widow with two children	45

PART VI. COMMON PROVISIONS*Article 30*

National legislation shall provide for the maintenance of rights in course of acquisition in respect of contributory invalidity, old-age and survivors' benefits under prescribed conditions.

Article 31

1. The payment of invalidity, old-age or survivors' benefit may be suspended, under prescribed conditions, where the beneficiary is engaged in gainful activity.

2. A contributory invalidity, old-age or survivors' benefit may be reduced where the earnings of the beneficiary exceed a prescribed amount; the reduction in benefit shall not exceed the earnings.

3. A non-contributory invalidity, old-age or survivors' benefit may be reduced where the earnings of the beneficiary or his other means or the two taken together exceed a prescribed amount.

Article 32

1. A benefit to which a person protected would otherwise be entitled in compliance with any of Parts II to IV of this Convention may be suspended to such extent as may be prescribed—

- (a) as long as the person concerned is absent from the territory of the Member, except, under prescribed conditions, in the case of a contributory benefit;
- (b) as long as the person concerned is maintained at public expense or at the expense of a social security institution or service;
- (c) where the person concerned has made a fraudulent claim;
- (d) where the contingency has been caused by a criminal offence committed by the person concerned;
- (e) where the contingency has been wilfully caused by the serious misconduct of the person concerned;
- (f) in appropriate cases, where the person concerned, without good reason, neglects to make use of the medical or rehabilitation services placed at his disposal or fails to comply with rules prescribed for verifying the occurrence or continuance of the contingency or for the conduct of beneficiaries; and
- (g) in the case of survivors' benefit for a widow, as long as she is living with a man as his wife.

2. In the cases and within the limits prescribed, part of the benefit otherwise due shall be paid to the dependants of the person concerned.

Article 33

1. If a person protected is or would otherwise be eligible simultaneously for more than one of the benefits provided for in this Convention, these benefits may be reduced under prescribed conditions and within prescribed limits; the person protected shall receive in total at least the amount of the most favourable benefit.

2. If a person protected is or would otherwise be eligible for a benefit provided for in this Convention and is in receipt of another social security cash benefit for the same contingency, other than a family benefit, the benefit under this Convention may be reduced or suspended under prescribed conditions and within prescribed limits, subject to the part of the benefit which is reduced or suspended not exceeding the other benefit.

Article 34

1. Every claimant shall have a right of appeal in the case of refusal of benefit or complaint as to its quality or quantity.

2. Procedures shall be prescribed which permit the claimant to be represented or assisted, where appropriate, by a qualified person of his choice or by a delegate of an organisation representative of persons protected.

Article 35

1. Each Member shall accept general responsibility for the due provision of the benefits provided in compliance with this Convention and shall take all measures required for this purpose.

2. Each Member shall accept general responsibility for the proper administration of the institutions and services concerned in the application of this Convention.

Article 36

Where the administration is not entrusted to an institution regulated by the public authorities or to a government department responsible to a legislature, representatives of the persons protected shall participate in the management under prescribed conditions; national legislation may likewise decide as to the participation of representatives of employers and of the public authorities.

PART VII. MISCELLANEOUS PROVISIONS

Article 37

Any Member whose legislation protects employees may, as necessary, exclude from the application of this Convention—

- (a) persons whose employment is of a casual nature;
- (b) members of the employer's family living in his house, in respect of their work for him;
- (c) other categories of employees, which shall not exceed in number 10 per cent. of all employees other than those excluded under subparagraphs (a) and (b) of this Article.

Article 38

1. Any Member whose legislation protects employees may, by a declaration accompanying its ratification, temporarily exclude from the application of this Convention the employees in the sector comprising agricultural occupations who are not yet protected by its legislation at the time of the ratification.

2. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation to what extent effect is given and what effect is proposed to be given to the provisions of the Convention in respect of the employees in the sector comprising agricultural occupations and any progress which may have been made with a view to the application of the Convention to such employees or, where there is no change to report, furnish all the appropriate explanations.

3. Each Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article shall increase the number of employees protected in the agricultural sector to the extent and with the speed that the circumstances permit.

Article 39

1. Any Member which ratifies this Convention may, by a declaration accompanying its ratification, exclude from the application of the Convention—

- (a) seafarers, including sea fishermen,
- (b) public servants,

where these categories are protected by special schemes which provide in the aggregate benefits at least equivalent to those required by this Convention.

2. Where a declaration under paragraph 1 of this Article is in force, the Member may exclude the persons belonging to the category or categories excluded from the application of the Convention from the number of persons taken into account when calculating the percentages specified in paragraph 1, subparagraph (b), and paragraph 2, subparagraph (b), of Article 9; paragraph 1, subparagraph (b), and paragraph 2, subparagraph (b), of Article 16; paragraph 1, subparagraph (b), and paragraph 2, subparagraph (b), of Article 22; and subparagraph (c) of Article 37.

3. Any Member which has made a declaration under paragraph 1 of this Article may subsequently notify the Director-General of the International Labour Office that it accepts the obligations of this Convention in respect of a category or categories excluded at the time of its ratification.

Article 40

If a person protected is entitled, under national legislation, in case of death of the breadwinner, to periodical benefits other than a survivors' benefit, such periodical benefits may be assimilated to the survivors' benefit for the application of this Convention.

Article 41

1. A Member which—

- (a) has accepted the obligations of this Convention in respect of Parts II, III and IV, and
- (b) covers a percentage of the economically active population which is at least ten points higher than that required by Article 9, paragraph 1, subparagraph (b), Article 16, paragraph 1, subparagraph (b), and Article 22, paragraph 1, subparagraph (b), or complies with Article 9, paragraph 1, subparagraph (c), Article 16, paragraph 1, subparagraph (c), and Article 22, paragraph 1, subparagraph (c), and
- (c) secures in respect of at least two of the contingencies covered by Parts II, III and IV benefits of an amount corresponding to a percentage at least five points higher than the percentages specified in the Schedule appended to Part V,

may take advantage of the provisions of the following paragraph.

2. Such Member may—

- (a) substitute, for the purposes of Article 11, paragraph 2, subparagraph (b), and Article 24, paragraph 2, subparagraph (b), a period of five years for the period of three years specified therein;
- (b) determine the beneficiaries of survivors' benefits in a manner which is different from that required by Article 21, but which ensures that the total number of beneficiaries does not fall short of the number of beneficiaries which would result from the application of Article 21.

3. Each Member which has taken advantage of the provisions of paragraph 2 of this Article shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the position of its law and practice

as regards the matters dealt with in that paragraph and any progress made towards complete application of the terms of the Convention.

Article 42

1. A Member which—

- (a) has accepted the obligations of this Convention in respect of Parts II, III and IV, and
- (b) covers a percentage of the economically active population which is at least ten points higher than that required by Article 9, paragraph 1, subparagraph (b), Article 16, paragraph 1, subparagraph (b), and Article 22, paragraph 1, subparagraph (b), or complies with Article 9, paragraph 1, subparagraph (c), Article 16, paragraph 1, subparagraph (c), and Article 22, paragraph 1, subparagraph (c),

may derogate from particular provisions of Parts II, III and IV on condition that the total amount of benefits paid under the Part concerned shall be at least equal to 110 per cent. of the total amount which would be obtained by applying all the provisions of that Part.

2. Each Member which has made such a derogation shall indicate in its reports upon the application of this Convention submitted under article 22 of the Constitution of the International Labour Organisation the position of its law and practice as regards such derogation and any progress made towards complete application of the terms of the Convention.

Article 43

This Convention shall not apply to—

- (a) contingencies which occurred before the coming into force of the relevant Part of the Convention for the Member concerned;
- (b) benefits in contingencies occurring after the coming into force of the relevant Part of the Convention for the Member concerned in so far as the rights to such benefits are derived from periods preceding that date.

Article 44

1. This Convention revises, on the terms set forth in this Article, the Old-Age Insurance (Industry, etc.) Convention 1933, the Old-Age Insurance (Agriculture) Convention, 1933, the Invalidity Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933, the Invalidity Insurance (Agriculture) Convention, 1933, the Survivors' Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933, and the Survivors' Insurance (Agriculture) Convention, 1933.

2. The legal effect of the acceptance of the obligations of this Convention by a Member which is a party to one or more of the Conventions which have been revised, when this Convention shall have come into force, shall be as follows for that Member:

- (a) acceptance of the obligations of Part II of the Convention shall, *ipso jure*, involve the immediate denunciation of the Invalidity Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933, and the Invalidity Insurance (Agriculture) Convention, 1933;
- (b) acceptance of the obligations of Part III of the Convention shall, *ipso jure*, involve the immediate denunciation of the Old-Age Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933, and the Old-Age Insurance (Agriculture) Convention, 1933;

- (c) acceptance of the obligations of Part IV of the Convention shall, *ipso jure*, involve the immediate denunciation of the Survivors' Insurance (Industry, etc.) Convention, 1933, and the Survivors' Insurance (Agriculture) Convention, 1933.

Article 45

1. In conformity with the provisions of Article 75 of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, the following Parts of that Convention and the relevant provisions of other Parts thereof shall cease to apply to any Member having ratified this Convention as from the date at which this Convention is binding on that Member and no declaration under Article 38 is in force:

- (a) Part IX where the Member has accepted the obligations of this Convention in respect of Part II;
- (b) Part V where the Member has accepted the obligations of this Convention in respect of Part III;
- (c) Part X where the Member has accepted the obligations of this Convention in respect of Part IV.

2. Acceptance of the obligations of this Convention shall, on condition that no declaration under Article 38 is in force, be deemed to constitute acceptance of the obligations of the following parts of the Social Security (Minimum Standards) Convention, 1952, and the relevant provisions of other Parts thereof, for the purpose of Article 2 of the said Convention:

- (a) Part IX where the Member has accepted the obligations of this Convention in respect of Part II;
- (b) Part V where the Member has accepted the obligations of this Convention in respect of Part III;
- (c) Part X where the Member has accepted the obligations of this Convention in respect of Part IV.

Article 46

If any Convention which may be adopted subsequently by the Conference concerning any subject or subjects dealt with in this Convention so provides, such provisions of this Convention as may be specified in the said Convention shall cease to apply to any Member having ratified the said Convention as from the date at which the said Convention comes into force for that Member.

PART VIII. FINAL PROVISIONS

Article 47

The formal ratifications of this Convention shall be communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration.

Article 48

1. This Convention shall be binding only upon those Members of the International Labour Organisation whose ratifications have been registered with the Director-General.

2. It shall come into force twelve months after the date on which the ratifications of two Members have been registered with the Director-General.

3. Thereafter, this Convention shall come into force for any Member twelve months after the date on which its ratification has been registered.

Article 49

1. A Member which has ratified this Convention may, after the expiration of ten years from the date on which the Convention first comes into force, denounce the Convention or any one or more of Parts II to IV thereof by an act communicated to the Director-General of the International Labour Office for registration. Such denunciation shall not take effect until one year after the date on which it is registered.

2. Each Member which has ratified this Convention and which does not, within the year following the expiration of the period of ten years mentioned in the preceding paragraph, exercise the right of denunciation provided for in this Article, will be bound for another period of ten years and, thereafter, may denounce the Convention or any one or more of Parts II to IV thereof at the expiration of each period of ten years under the terms provided for in this Article.

Article 50

1. The Director-General of the International Labour Office shall notify all Members of the International Labour Organisation of the registration of all ratifications and denunciations communicated to him by the Members of the Organisation.

2. When notifying the Members of the Organisation of the registration of the second ratification communicated to him, the Director-General shall draw the attention of the Members of the Organisation to the date upon which the Convention will come into force.

Article 51

The Director-General of the International Labour Office shall communicate to the Secretary-General of the United Nations for registration in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations full particulars of all ratifications and acts of denunciation registered by him in accordance with the provisions of the preceding Articles.

Article 52

At such times as it may consider necessary the Governing Body of the International Labour Office shall present to the General Conference a report on the working of this Convention and shall examine the desirability of placing on the agenda of the Conference the question of its revision in whole or in part.

Article 53

1. Should the Conference adopt a new Convention revising this Convention in whole or in part, then, unless the new Convention otherwise provides—

- (a) the ratification by a Member of the new revising Convention shall *ipso jure* involve the immediate denunciation of this Convention, notwithstanding the provisions of Article 49 above, if and when the new revising Convention shall have come into force;
- (b) as from the date when the new revising Convention comes into force this Convention shall cease to be open to ratification by the Members.

2. This Convention shall in any case remain in force in its actual form and content for those Members which have ratified it but have not ratified the revising Convention.

Article 54

The English and French versions of the text of this Convention are equally authoritative.

ANNEX

International Standard Industrial Classification of All Economic Activities

(Revised up to 1958)

LIST OF DIVISIONS AND MAJOR GROUPS

Major group	Division
	<i>Division 0. Agriculture, Forestry, Hunting and Fishing</i>
01.	Agriculture.
02.	Forestry and logging.
03.	Hunting, trapping and game propagation.
04.	Fishing.
	<i>Division 1. Mining and Quarrying</i>
11.	Coal mining.
12.	Metal mining.
13.	Crude petroleum and natural gas.
14.	Stone quarrying, clay and sand pits.
19.	Other non-metallic mining and quarrying.
	<i>Divisions 2-3. Manufacturing</i>
20.	Food manufacturing industries, except beverage industries.
21.	Beverage industries.
22.	Tobacco manufacturers.
23.	Manufacture of textiles.
24.	Manufacture of footwear, other wearing apparel and made-up textile goods.
25.	Manufacture of wood and cork, except manufacture of furniture.
26.	Manufacture of furniture and fixtures.
27.	Manufacture of paper and paper products.
28.	Printing, publishing and allied industries.
29.	Manufacture of leather, and leather and fur products, except footwear and other wearing apparel.
30.	Manufacture of rubber products.
31.	Manufacture of chemicals and chemical products.
32.	Manufacture of products of petroleum and coal.
33.	Manufacture of non-metallic mineral products, except products of petroleum and coal.
34.	Basic metal industries.
35.	Manufacture of metal products, except machinery and transport equipment.
36.	Manufacture of machinery, except electrical machinery.
37.	Manufacture of electrical machinery, apparatus, appliances and supplies.
38.	Manufacture of transport equipment.
39.	Miscellaneous manufacturing industries.
	<i>Division 4. Construction</i>
40.	Construction.
	<i>Division 5. Electricity, Gas, Water and Sanitary Services</i>
51.	Electricity, gas and steam.
52.	Water and sanitary services.
	<i>Division 6. Commerce</i>
61.	Wholesale and retail trade.
62.	Banks and other financial institutions.
63.	Insurance.
64.	Real estate.
	<i>Division 7. Transport, Storage and Communications</i>
71.	Transport.
72.	Storage and warehousing.
73.	Communication.

Division 8. Services

- 81. Government services.
- 82. Community services.
- 83. Business services.
- 84. Recreation services.
- 85. Personal services.

Division 9. Activities Not Adequately Described

- 90. Activities not adequately described.

The foregoing is the authentic text of the Convention duly adopted by the General Conference of the International Labour Organisation during its Fifty-first Session which was held at Geneva and declared closed the twenty-ninth day of June 1967.

IN FAITH WHEREOF we have appended our signatures this thirtieth day of June 1967.

*The President of the Conference,
Le Président de la Conférence,*

G. TESEMMA.

*The Director-General of the International Labour Office,
Le Directeur général du Bureau international du Travail,*

DAVID A. MORSE.